உ

முருகக்கடவுணை.

சென்னைமாநகர்க்கந்தசுவாமிபேரிற்

கலம்பகம்.

திருவந்தாதி.

அநுபவப்பதிகம், சென்னைச்சிவன் பதிகம், திருவொற்றியூர்ப்பதிகம், திருமயிலாபுரிப்பதிகம், திருமயிலைக்குகன்பதிகம், திருவள்ளுவநாயனார்பதிகம், திருவல்லிக்கேணிப்பதிகம்.

இவை,

முருகதாசசுவாமிகளென்றும்
திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்
விளங்குகின்ற

தண்டபாணிசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியன.

1878
2.
56
2.1878
56
2694-8111
2694

ம-ரா-ஸ்ரீ கொடிப்பள்ளம்,
முனியப்பசெட்டியாரவர்கள் - குமாரர்,
ஏழுமலைசெட்டியாரவர்களால்
லா - வேங்கிடராமாநுஜுலு அவர்களது
ஸ்ரீநிதி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சிஜினைத்தர்—ஸவரஜு பங்குனிமீ.

முருகக்கடவுணே.

சாத்துகவி.

புரசை - ம - ரா - ரா - ஸ்ரீ,

அஷ்[illegible] சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மண்டலத்தோர்களும்பரவும் வடிவேற்கைக்கடவுளருள்
வரத்தினற்சொல்
வண்டமிழ்ச்சீர்வினவியிய துள்ளமெலாங்களிசிறப்ப
வாய்ந்தமேண்மை
கொண்டதிருப்புகழ்க்காரனென முருகதாசனெனக்
குலவுஞ்சீர்த்தித்
தண்டபாணியன்றனக்கிங் கென்னகைம்மாறியாமுணர்ந்து
தருதற்பாற்றே.

சிவபூஜாதுரந்தரனென்[illegible]பேர்பெற்றுவிளங்கிய

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ-ஐயம்பேட்டை,

செல்லையப்பமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

சிவகுருநாதமூர்த்திகள்

இயற்றியது.

தாழிசை.

திருமின்மருவுஞ்சென்னைநகர்ச்சேர்ந்தனக்காங்கவிமாலை
தரடோணிரையிற்பூனைதலுன்னித் தேடித்திருநெல்லையினிடத்துப்
பெருகன்பமையுங்கவுமார்[illegible]
பேரார்தண்டபாணியனைப் போற்றுங்கருணைவழியழைத்திண்
டொருவண்பெயர்ச்சீர்த்திருப்புகழுமுணர்த்தற்கரிதாம்வருப்பினு
முயர்வார்பிள்ளைக்கவியுரல மோங்குமிரண்டந்தாதிகளு
மருடீர்புலமைக்கலம்பகமும் வண்மைப்பதிகங்களும்பிறவும்
வீனவித்தனிந்தாங்கவற்கிருதாண் மலர்சூட்டியதால்வழுத்துதுமே.

சரத்துக்வி.

ஓம். ப. க. பூ. து. வே. வை. இ. ப. கோ. ம. பு. அ. ச.

தொண்டமனடலகாட்டார் அ. வை. லக்ஷ்மிமடாலயம்;

ஸ்ரீ. கா. ம. க. கீ. ஆ. தி. க. ஞா. அ. வை. புருஷார்த்தகீக்ஷாசார்லி,

இந்தியா கங்காகுல தீக்ஷாகவபிடாதீனபுருஷர்,

ஆகிய

சுப்பராஜஅமிர்தசங்கவைசியபுருஷார்த்தகவிமோஹன

இயற்றியவை.

இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்புணர்ந்தநெடு மால்புகழும்வேல்கொண்டு
தேவர்சேநாதிபதியாய்த்
திகழ்சமரபுரியிருந் தடியவர்க்கருள்செயச்
சென்னைமாநகரில்வந்தோன்
பெருகுகலிபுருடன்வலி தீர்வதுகுறித்துப்
பிறங்கும்விளையாடல்செய்வோன்
போர்முருகதாசன் திருப்புகழ்க்காரண
னெருத்தண்டபாணியென்ன
மருவுமொருசித்தனைத் திருநெல்லையூர்தின்று
வரும[illegible]ழைத்து
வண்மைத்திருப்புகழ் [illegible]ருப்புக்கலம்பகம்
வயங்குபிள்ளைகவி [illegible]தோ
டிருவிதத்தந்தாதி யாதியவைகூறச்செய்
தினிதணிந்தருள்புரிந்தா
னிங்குமங்கும்புலவ [illegible]ானந்தமெய்தலா
லியமிகமுழக்கினரே.

நேரிசைவெண்பா.

உமாபதிபோல் வெண்ணீ [illegible]டன்றும் றணிந்தோன்
குமார சமையங்கள் கொண்டே [illegible]னிமாசலத்தாள்
போற்று மருமைப் புதல்வன் திருப்புகழைச்
சாற்றுந் தமிழே தமிழ்.

முருகக்கடவுள்துணை.

சென்னைமாநகர்க் கந்தசுவாமிபேரிற்

கலம்பகம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

நேரிசைவெண்பா.

பொன்னைக்கலம்பகத்தைப் போர்புரிவேற்புங்கலன்வாழ்
சென்னைக்கலம்பகத்தைச் செப்புதற்குப் - புன்னைக்
கலம்பகத்தையன்பசனைக் காணுகலம்பப்பு
கலம்பகத்தை யன்பதங்கள் காப்பு.

தட்டளைக்கலித்துறை.

இடரேவினைத்தும்ப ரேங்குறக்காணு பிகலவுணர்
குடரேந்தும்வேற்குகன் சென்னைக்கலம்பகங் கூறுதற்குச்
சுடரேறுளாணுமை மால்கணகாதன மெய்ச்சொற்சுருவென்
றடரேசிலானன மோராறுடையின் தருட்டருமே.

ஆறுசீர்க்கழி நெடிலடிச்சிய விருத்தம்.

ஆறுவகையிலக்கணமா லாந்தேற்றுமுருமகியி லம்பொற்பா
வைக், கூறுபட்டகரியிங்கள் கலிமகன்மூக்குக்காளங்குண்டாறும்
போற், றேறுமவண்ணஞ்சென்னைநகர்க் குமரன்முன்னேர்கலம்பக
நூல்செப்புகின்றே, னூறுமலர்த்துளவணியு மவன்கணவன்விதிப்ப
வன்போனடக்குமன்றே. ... ...

நூல் - பயன்நிலைச் சேர்ச்சக்கலிப்பா—காவுகள.

பூமகள்வீற்றிருக்குமெழிற் பொன்மருமக்கிருமாலு
ராமகளுக்குயிர்போலு ரானமுகத்துப்புதல்வரும்
வின்னுடுக்காவலனும் வேறுளபல்வானவரு
மன்னுதியேடனப்பெய் வருத்தாதமாதவரு

மொனருகிப்பலகால்வந்துறுக னுணைதிறைஞ்சிடலுங்
குன்றுபெருங்கருணைக் குணக்குன்றமனையபிரா
னெற்றிவிழிப்பொறியாரு ஙைநீர்க்கங்கையிற்றோய்ந்து
மற்றினையினமகவாகி வருந்தாய்மா ரறுவர்க்கா
லவ்வொருவர்க்கோர்சே யுருவெய்தியுமைதன்பா
லவ்விவருநல்லுருக்காட்டி யளப்பரிதாவீளையாடிச்
சூரன்முதற்றுணைவர்த் தொழின்முழுதுமற்றி
வீரவடிவேலேந்தி வியனகலபமயிலூர்ந்து
சுக்குடப்புள் வலைந்ததுகிற் கொடியேற்றமதவாதார்
மிக்குரைக்குஞ்செந்தமிழில் வெறுபபாகாவிருப்பாகி
யன்னேமுதற்பகர்நான்கா யனைத்துயிருநனிவேண்டச்
சென்னேநகர்க்கோயிலிடங் கினம்வசிக்குஞ்செவ்வேளே.

கொச்சகங்கள்.

என்னேமுழுதறிவாய்நீ யானுனைகன்கறிகில்லேன
முன்னேநலம்பலவென்பான் மொழிந்ததனமறுப்பாயோ
கொல்லாதநெறியொன்றே குணமாமென்றுணர்த்தியபின
பொல்லார்தன்தொழில்கண்டு பொறுத்திருக்கச்செயலாமோ
யாவையுநின்னருவேயென் றினிதுணரப்பெற்றபினனும்
பூவையர்மால்வழியேகிப் பொருளுழைக்கவிடலாமோ
சிலபொருகிதேனுங் கெரியாதார்பலர்கூடிச்
சாலவெனையகற்றமை சகித்திருக்கைமுறைதானே
-ஆகமுதலொருமூன்று மளித்திருக்குமடியேனைச்
சோகமுறப்பலவாறு சோதிக்கத்தகுங்கொல்லோ
இனனமுனினிருவுள்ளமேதெதுகினைந்தாலு
மன்னவற்றுள னுவேனு மயலாக்கை[illegible]யேனே.

அராகங்கள்.

கணபணவுரகமொ டிதழியுமணிதரு கடவுளர்மகிழ்வுற வொருபொருளருளினை, யிணர்படுதினைவளி யெயவனவுனை டிகலிய தினமொழி தருபடையுதவினை, [illegible]முளரியில் வகிருபிரமனை மறைமுடிவுரையென வலிகொடு [illegible]னை, புணர்சுவியொடுபின மகனுமனவறு புலவர்களொடுமகிழ்தியநினதுளனே. ... ... *

இவைபெயர்த்துங் கொச்சகத்தராகங்கள்.

கும்பமுனிவன் குருவியென்றேத்திமிக
நம்பமுழுமுதலா ஞானவினக்கேற்றினைத்தாய

காரணஞ்செய்வேள்வி கடிதோன்று மாடியற்றுங்
கோரமடக்கிக் குதிரையெனக் கொண்டுவந்தாய்
பேரொன்றுகூறுமவள் பெய்வளைக்கை வெட்டுறலுஞ்
சீரொன்றுமாமயின்மேற் சென்றுங்கதுகொடுத்தாய்
பேய்க்கஞ்சியூனுதிரம் பெய்பூசைபாடினதகு
மாய்க்குங்கணம்வருமுன வன்சிறைவிட்டாண்டுகொண்டாய்
பாடேனென்றெள்ளுமொரு பாவலவன்பாட்டணிக்கு
காடேற்றஞ்சொல்லுங் கவியொன்றுங்கற்பித்தாய்
மன்னவன்கண்கண்டுவப்ப வாவென்றழைத்தாற்கு
மன்னபயனுதவியம்புவியோர் சொல்லகின்றாய்.

காற்சீர்ரோரடி - யம்போதரங்கம்.

பற்பலமலைமுடி பீதுபேணினை
விற்பனமலைவு மாரர்நாவினை
பொற்புறுகுறமக ளியுமாவினை
யற்புதமவிழைகிலர் செயமோவினை.

மூச்சீர்ரோரடி - யம்போதரங்கம்.

யறுவர்சொற் பொதுவாகினை - யிறுதியற்றுள போகினை
கறுவுமற் பொலிவாகினை - கறுமலர்ப்புனமேகினை.

இருசீர்ரோரடி - யம்போதரங்கம்.

ஏனமீர்த்தனை-ஞானமீந்தனை- வானகேர்ந்தனை-மானமோர்ந்தனை.

தனிச்சொல் - ஆதலால்,— ஆகியப்சரிதகம்.

என்மனத்தென்று மெண்ணுமாறு
னைமயமுத்திரை நிகழ்வித்தோன்றி
வேதமொடாகமம் விளம்புதிறியிற
பேதமொன்றில்லாப் பெருமைகாட்டிச
சமரசானந்தத் தடுவநீலையி
லமரர்கண்டொல்கி [illegible]ரவிருத்திச்
சித்தியொடைந்தெரி தாவின்க்கிப்
பத்திமையுடையார் பலரொடுகூடி
நன்னெறியினர்க்கோர் காதலுக்கிப்
புன்னெறிதாக்கும் புகழொடு நீளிச்
சுருவழி புகலடை தரித்தனை
திருவடி நீழலிற் சேர்த்தருளினையே.

நேரிசைவெண்பா.

எனைப்பலைத்துநானிலத்தி லேற்கவிட்டவேதன
றனைப்புடைத்துன றண்டையர்த்தா டாராய் - சினைப்பெடைப்புட்
கண்டுங்கும்வாவிக்கவினுர்ந்த செண்ணையிலோர்
தண்டின்முன் கைக்குருகாதா. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாதாந்தத்துற்றநின் மெய்வடிவோர்ந்துய்கை நானறியேன
வேதாந்தமோனமுற் ரேரையோத்தேனின் விணாமலர்த்தாட்
போதாந்தவிடித் புகுவதண்டோமதுப் பூங்கமலச்
சீதாந்தரங்கத்தவாழ் செண்ணமேவுஞ்சிவகுருவே. (ஊ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

சிவகுருவைச்செண்ணகரச் செவ்வேளைப்போற்றிசைக்குந்
தவமுயலமாட்டாமற் சஞ்சலத்கிற்முழுநெஞ்சே
யவமொழிப்பதெவ்வாறுள னர்ந்தமெய்தலெவ்வா
றினவளியாதெனுமுழலு மீனம்மதலெவ்வாறே. (எ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வானவர்க்கு மிடையூரெழிக்கு மெழில்வேலணிந்தமுருகோன
செவ்வானமன்ன குகனீடில்வண்மை திகழ்கின்றசெண்ணகர்வே
லொவ்வாததென்ன வொருகிள்ளைகாதிலுளை செய்தவுண்மையுணரா
ரிவ்வாதனைக்கு மவ்வாதனைக்குமிடைகையு மின்னனினரே. (ஏ)

புயவகுப்பு.

தன்னதானனதான - தன்னதானனதான
தன்னதானனதான - தன்னத்தனந்தனனா

இன்னதேவுலகாளும் வண்மைதோயதரலாகு
மென்னுமாறிருபேர்க ளெண்ணத்துமென்றலே
இம்மைவாதனையேனை யம்மையோடுமோகி
யெம்மையாள்கையிலாசை மன்னித்துலங்கலே
யெண்ணிலாமுதுசூர் தம்மைவேல்கொடூறி
யின்னலவானவர்தீர்க கண்ணிச்சிறந்தவே
னினைமையாழியாத வண்மையாதெனாடி
யென்னவாழ்பவர்த் மினளிப்பொலிக்தவே

மன்னுவாகனமீது வெண்மைமாதுடனேறு,
மண்ணல்கோவெனமோதும் வண்மைக்கினைசந்தவே
கம்மகோததிபூடோர் விம்முபாயலின்மாய்ப்
னங்ஙனேதியமேனமை தன்னிக்கிடந்தவே,
யன்னேயாமெழுமாதர் கொம்மைவாண்முலைவாய்க
ளண்ணுகாளையின்மாறி புண்ணப்பினைசந்தவே
யஞ்ஞர்நாடரிதாய தன்மைபேசிடும்வேளை
யைம்முகேசுரனீடு சென்னிக்கணினறவே
வன்னமாயிரமாக முன்னுதோகையதாகு
மஞ்ஞையாடடல்வேழ முன்னத்துரந்தவே
வுண்ணமேசலியாது பன்னுமோர்கிளியோடு
வனைமீறியசேவ நன்னீச்சுமந்தவே
வன்னிகூதளரீப மன்னதார்பலவோடும்
வன்மகாவலர்பாடல் பினைப்புனைந்தவே
மன்னர்சேகரர்காடு பொனனவலாரி
யம்மர்மால்கரியீயு மின்னேபுணர்ந்தவே
தென்னழுதியவேடர் கன்னிமாலிடைழுழ்கு
செம்மையோதினரோகை செம்மப்புரந்தவே
தின்னவுன்விழையீனர் புன்மைதாய்பலகோடி
செனமழுடறுமாறு தண்மற்றுதைந்தவே
தெண்ணிலாமரபாளர் தன்மமோருருவாய
தெனனனுகியபோதும் விண்ணுற்றுயர்ந்தவே
செந்நெல்வார்வயலூடு கன்னல்போலொளிர்சிர்கொள்
செண்டையூர்முருகேசர் திண்மைபுபுங்களே. (சு)

நேரிசைவெண்பா - தவம்.

புயங்கப்பணிப்பெருமான் புண்ணியங்களெலலாம்
வயங்கத்திரண்டோர் வடிவாய்ச் - செயங்கமழுஞ்
சென்னிகரித்திருக்கோனே மேயசெவ்வே
டன்னிகம்பும் வாழ்வேதவம். (எ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தவந்தாவாவென்றுனைக்கூவிப் போற்றுந்தமியனன்பை
யுவந்தாவாமையனிதாளத்தக்க வுபாயமின்றே
பவந்தாவாம்பொருளாவாஞ்சையிக்காளகெடப்பார்த்தருண்மிக்
கவந்தாவானர்புகழ் செண்ணைமாநகர்க் காங்கெயனே. (அ)

கலிவிருத்தம்.

காங்கேயன்சென்னைகர்க் காவலவன்கானவள்ளி
பாங்கேயிரந்துபட்ட பாடறிந்தும்பத்தர்கள்
மீங்கேனிரக்கவிட்டா னீகைகுலமில்லாமை
கோங்கேயரும்பனைய கொங்கைமலர்க்கோமளமே. (கூ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கோமளக்குயிலேயன்ன தோகையர்கர்குற்றேவல்
சாமளவலீத்தாதுன் சரணமென்றலியிற்சூட்டாய்
தேமளக்கைதேர்செல்வந் திகழ்தருசென்னைமேவித்
தாமளக்கரியமுன்னுத தவமுளார்தமிழ்கொள்சேயே. (ஙு)

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

சேயவானன மாறுடைக்குமைச் சென்னியம்பதிக்கோவின
மேயவேலனே யநுதினந்தமதக வெளியினிற்காணுரே
தீயமாந்தரைத் திருகெடுமாலெனச் சித்தசனெனத்தென்ற
லாயவெற்பின னெனத்தமிழ்கொடுதுதித் தருளகடையரோ. (ஙக)

எண்சீர் விருத்தம்.

அடையலர்தம்படைக்கொருவெங் கூற்றேயாகி
யடியவர்தங்குழுவினுக்கின் னமுதேயாகித்
தடையறுநல்லீகையிலேந் தருவேயாகித்
தமிழ்மழைபெய்வானெருவன் றனைக்காட்டலில்
விடையுகைத்தோடனுசைத்த பொருள்சொனனலும்
வேண்டேன்காணென்னவம்பில் வெருட்டவேண்டார்
குடைநடக்குந்தாளானே சென்னையூர்ப்பொற்
கோயிலிடங்குடியிருக்குங் குகப்பெருமானே. (ஙஉ)

நேரிசைவெண்பா - தாய்சொற்றது.

மானீன்றபெண்ணை வலிதின்மணம்புரிந்தா
யானீன்றமங்கைக் கிசையாயோ - கேனீன்ற
பூவும்வெறுத்தாள் புகழ்கோயுஞ்சென்னைகர்
மேவுமுருகாவா வினாய்து. (ஙக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விளைந்தருட்பேறெய்த வேண்டுமெனதெண்ணி மிகவுமுள்ளம்
கனைந்திடியேன்படும் பாடறியாய்கொல் கனிதமிழில்
வனைந்தபலபாடலுந் தியனோகின் மனங்கொடிதோ
டுனைந்தறொன்றின்றிய செல்லையினீடும் புகழ்க்கந்தனே. (ஙச)

மடக்குத்தாழிசை.

கந்தநாண்மலர்ச்செங்கடம்பயிலானே கருதுவார்க்கடம்பயிலானே
கானகத்தொருத்திமருவுகாமுகனே கவுரிபான்மருவுகாமுகனே.
யந்தமிலமரர்பவுகாட்டியனே யருமறைபவுகாட்டியனே
யரன்விழிப்பாலத்துதிக்குகுன்னலனேயறிவிலார்துதிக்குகுன்னலனே
வந்தனைக்கிரங்கியருடருவானே மலைக்குறவருடருவானே
மாமரமுறியப்பொருமகாரதனே வாலுடப்பொருமகாரதனே
செந்தமிழ்க்குறுமாமுனிமறவாசெய்குகமுனிமற்வானே
செங்கைசந்துவைத்தவேற்கைவாலிபனே செனனூர்வேற்கைவாலி
பனே.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

வாலவளக்கைமகளிர் மயலாயகோயிடைவருந்தாது பொரு
ராவலான், மனமொல்கியூர்கடொறு மலியாதுபுவியாசைவந்துபோ
ராடடாது, நால்வகைப்புலவர்களு மிகலாதுத்வவேட கலலோரிகழ்
ந்திடாது, ஞானமொடுசித்தியும் பெற்றுனக்கடிமைசெயு காளொன்
றுதிந்திடாதோ, மேல்வருங்காரியமு முன்னுணடக்தனவும் வெகு
வாகநீயுன்னாதது வெதெண்ணிவாடுவது மறியாய்கொல் வேறின்மை
வெட்கமின்றிசெயததோ, செல்வனப்பில்லுங்விழி வள்ளியும்புலவ
ர்தரு செல்விபுந்சொல்லவல்லியோ, தென்னையுங்கமுகுமலர் புன்னை
யும்புடைதிலவு செனனையம்பதிமுருகனே. (ஙசு)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

முருகவிழ்ந்தொழுகு முண்டகபொகுட்டின
மருவுநான்முகன்பான் மறைப்பொருட்பிழைகண்
டிடித்துவன்றலைசேர்த் தெணகட்புன்னீர்
வடிதழசிதையில் வைத்தமாண்பும்
பைதழுள்ளெயிற்றுப பாந்களணையிற்

பொய்த்துயில்கூர்வான் பூட்கைத்தகுவன்
மேல்விடத்திழந்த வென்றியாழி
வால்வளைத்துணைய வரச்செயும்புகழு
மொருகான்முனிவர்க் கொண்பொருளுணர்த்தும்
பெருமானவர்போற் பேணிநிற்பப்
பார்ப்பகிமுலைப்பால் பருகிளங்கனிவாய்
சீர்ப்பயனுணர்த்தத் திறக்தசெயலு
மறந்தணைபோலுன்ன வடிவேலொளிகண்
டிறந்தபினுமபோ மிடம்புக்கொளித்தார்
கிலர்க்குமுள்ளஞ்சித் தியங்குறுமகவான்
மலத்துளசேனத் தலைமைபூண்டா
யாதலித்திணைநீ ராழியுண்டதைவிட
மேதமின்மலைய திருந்தமாதவற்குத்
தானமகிழ்ந்துணர்த்த சாதங்காப்பான
வான்மலர்கொணர்ந்த வரிக்காற்கிளிக்கு
மெண்ணெண்டொழும்பர்க் கிருங்கதியளித்துத்
தண்ணெனிவத்திற் றணமறைத்தாற்கு
மனையர்பற்பலர்க்கு மளித்ததாதின்
பூனகழற்சிலம்பார் பொற்றுட்பொறைச்சீர்
கினனருட்பொலிவே கிறைந்தமையுணரா
தென்னதாணவத் திடர்பலவீளைத்துப்
போயிலேற்றலைந்து பிறர்பழியுரைக்கு
காயினேற்கு நல்கிடத்தகுமே
வெட்டுறுபிப்புலர்ந்த வியன்மரமிரண்டு
மட்டுறுகனிகள் வழங்கப்படித்தாள்
சான்றிருவுடைத்தெனத் தக்ககாட்டுள்
வான்றோய்சென்னை மாநகர்க்குகனே. (இ)

நேரிசை வெண்பா.

சுகனேத்தமிழ்ச்சென்னைக் கோமானீசன
மகனேக்கருதாய்மனமே - புகலிடமொன்
றில்லாப்புட் போற்பறக்தெய்த் தினமொடுவாதும்
பொல்லாப்புட் போதல்விட்டுப்போம். (ஆ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போம்பாட்டனுந்தம் புகழ்ப்பாட்டனுந்தம் புகல்பவுமாங்
காம்பூட்டனுந்தம் பதங்காட்டியாண்டிலே யாயிரம்வாய்ப்
பாம்பாட்டனுந்தம் புனிசீருளார் பெறும்பண்பிதுவோ
மேம்பாட்டனுந்தம் மரபோடுண்பார் சென்னிவேலவனே. (உஅ)

அம்மானை.

வேலவனுஞ்சென்னிநகர் வித்தகனேயாராயிற்
பாலன்குமரன் பழங்கிழவனம்மானை
பாலன்குமரன் பழங்கிழவனைமாகிற்
சாலம்புகுக்குந் தகையானேவம்மானை
தண்மலர்க்கைமீதேந்துஞ் சத்தியன்காணம்மானை. (உல)

கலிங்கிலத்துறை.

அம்மைக்குளுசாத தியோர்களைச்சென்றடுதெய்த்ததால்
வெம்மைப்படுந்துன்ப மெங்ஙனொழித்தென்முன் வினையாடுவாய்
செம்மைத்தமிழ்ச் சென்னிநகரூடுகண்டனபு செயுமன்பரை
மும்மைப்படுங்கோர வினைசுற்றிடாதாளு முருகையனே. (உக)

அறுசீர்விருத்தம்.

ஐயனினறனனைச்சேயா யருட்பராபரை கைக்கொண்டாள்
செய்யநீயவனேவேலாத்திருக்கரத்தணிந்துனின்ரு
யுய்யவிங்குவந்தில்லான் மற்றொருபொருளுளதென்றேமோன்
மையறாதவினைச்சென்னி மாநகரிடத்தாள்வாயே. (உஉ)

எழுசீர்விருத்தம்.

ஆளிபோலெழுகாடியு வீரமத்தனையுமகத்தினுள் ளடக்கிக்கொந்தள
வில், கேளாமுன்னெல்லிப் படுத்துயருணர்ந்துங் கிளரருட்புரிக்கிலை
யக்தோ, வாளியொன்றடித்தாற்களித்தவர்புதல்வாவளங்கெழுசென்
னிமாநகர்க்கோ, வாளினைதொடுவார்க் கினியபேறளிக்குஞ சரவணக்
குமரகாயகனே. (உங)

எண்சீர்விருத்தம் - மதவர்குடிலிற பெண்கேட்டல்.

காயினதுவெள்ளியபற்கடிந்த பச்சூனுறுங்கனிகாய் கிழங்கருந்தி
ஞமலித்தோகை மேயிலங்குஞ்சிற்றினையாளரதிப் பற்பலியன்

குறடும் பலகறையுமவிழ்ப்பிப்பூண்ட, வேயிணர்த்தோட் சிறுமியை
யெமமனையற்சேர்த்தாண் மிகுகலஞீர் பெறலாகுமென்றான் சென்னைக்,
கோயின்முருகனுக்கொரு பெண்ணுமதுமுன்னோர் கொடுத்தனரோ
கொண்டலனே குறிச்சியோரே. (உச)

மறவர் மறுத்துக்கூறற்முழுசை.

ஓர்மையின்றியையனுக்கொர் சிறுமிவேண்டுமென்னவக்
தோதகின்றதுதபாதி யுருவுமெங்கொழித்ததோ
சீர்மலிந்தகாட்டினெற்செய் பெருமிளைசைகொள்ளிலென்
றீணியிடித்தசிறுமிமேன்மை தெரியவந்தநாயமென்
பார்முழுக்கமெச்சுசென்னை நகரில்வேலனன்னையோர்
பருவதத்தினெங்கள்சாதி பரமனன்றெர்பன்றியாற்
போர்மிகச்செய்வேடனீ தறிந்திலாய்கொலாதலாற்
பூவையொன்றளித்துளேம் புறத்திலுய்த்துபோய்விடே. (உடி)

இஃது மஃது வேறுதாழிசை.

போய்விடென்றசொற் கொண்டோனுக்கிடிற் புரவலன்றானைக்
காணலாம், புரியின்றிமுனின்றிவண்சில புகலினின்னுயிர்போக்கு
வே, நீவிரும்பவினேடுபல்படை நேரினுஞ்சமரஞ்சிடே, நீடுமல்கடல்
லூடுதோற்றிய நேரிழைத்திரள்வானின்மேய்க், கூய்விழும்படியெள்
கண்மங்கையர் கொண்டைகொண்டதுகண்டிலாய், கொற்றவச்சிரன்
மற்செய்தாற்றிலன் குன்றுசீர்செயக்கொன்றிலேர், தேய்வில்வாழ்வு
டைச்சென்னைமாநகர்ச் செங்கைவேலவனன்பினும், றிவ்வெல்லை
மறவர்நாமெமர் செய்கைதெவ்வரைக்கொல்வதே. (உக)

நேரிசைவெண்பா.

கொல்வதொன்றுமூனருத்துங்கோ தொட்றுகிக்கியர்
பல்வரமும்பெற்றுவக்கப்பண்ணுவா-னல்வடிவத்
தன்னையைவேலாக்கியணிந்தாடகச்சீர்நெடுமெழிற்
சென்னைநகர்க் கோயிலில்வாழ்வேம். (உஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேயாய்ச்சரவணவாவியிற் ரோன்றிச்சிகரிதொறும்
போயாடல்செய்துபின்சென்னியில்வந்தபுகழ்க்குமரன்
மாயாவினைதனையென்சொல்லுவேனென்மனத்திடைநின்
ரோயாதபேரின்பந்தந்து மிவ்வாறையமூட்டினனே. (உஅ)

மடக்குக்கட்டளைக்கலிப்பா.

ஊட்டத்திவ்ற தொருத்திகைப்பண்டமே
யூற்றளித்த தொருத்திகைப்பண்டமே
கேட்டணிந்திடல் பாவலர்மாலையே
கெட்வொழிப்பது பாவலர்மாலையே
மீட்டமைத்தநம்பினிலம்மையே
மேனிகொண்டதெலும்பினிலம்மையே
தேட்டம்பூவஞ் செயற்களவில்லையே
சென்னிவேலன் செயற்கனவில்லையே. (உக)

அறுசீர்விருத்தம் - ஊர்.

வில்லெடுத்துப்பொருமதனன் பொல்லானென்றரனுமுன்னுள்
வெருண்டானென்னுஞ், சொல்லெடுத்துத்தினம்பேசும் பலதூரும
வன்கணனை கோரப்பய்யு, மல்லெடுத்துங்களிகூர்வான் குமரகு
ருபரனினருன வாழ்மூதூர், செல்லெடுக்கும்புன்னையங்கான் செ
ழுமலர்த்தாதுகுக்கு மெழிற்சென்னியூரே. (கூ)

எண்சீர்விருத்தம் - களி.

ஊரறியக்கள்ளினிப்பென் றருந்துவதுண்டானு லொருவரைப்
போற் பிதற்றுமொழியுரைப்பதில்லைக்கேண்மின், பாரளந்தமாயவ
னே களஞ்சேப்பெற்றெடுத்தான் பார்ப்பதியாள்வேதியன்மின் பதமு
மற்செனனு, ஞாதனேமோகினிபோய் நடுக்காட்டிற்புணர்ந்தா னம
னுரைக்கொன்றவனேர் சரியெனிறந்தா, ஞானங்கண்மிகுமுனிரு
ஞ்சென்னைநகர்க்குகவேளடியார்களாணையிவையசத்தியங்களனறே.

இரங்கற்றுழிசை.

அன்றிலாளெதிர்கின்றுகெஞ்சினான்றிலோதைவிலக்கிலா
ராறுமாமுகவேளினர்விழி யாறுபாய்வதடக்கிலார்
குன்றிலாடினன்றன்மாமயல் குன்றிடும்படிகாடிலார்
கொங்குறுமலர்ச்செங்கடம்பினர் கொங்கைமீதல்குறிக்கிலார்
தென்றிசைத்திரிநாதனன்பினர் தென்றல்வீரமொடுக்கிலார்
சித்தசன்புகழ்மோகனன்னது சித்தமூடுமுதிக்கிலார்
மன்றினயகர்தக்பாலகர் மன்றலொன்றும்வழுங்கிலார்
மாவடர்ந்துயர்சென்னியூர்மயின் மாவலார்க்கிலையாவலே. (கூ)

நேரிசை வெண்பா.

ஆவலெனும்பேயகிபாயஞ்செய்யுமெனப்
பாவலர்சொன்னூற்பலநூலிற் - சேவற்
கொடியாருஞ்சென்னைக் குமரனேபோற்று
மடியாருக்கில்லையது. (கூ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அதுவிதுமெய்ப்பொருளென்றமராடுமகிலத்தினு
னிதுவலதில்லையெனச்சொல்கின்றதேனெறியாவினுக்கும்
பொதுமுதலாகியருளுரும்போற்றுபுகழ்க்குருவாய்ப்
பதுமமின்றேயெழிற்சென்னையில் வாழ்பொருபாலகனே. (கூ)

எண்சீர்விருத்தம்-சித்து.

பாலனீய பாடாணச்சுண்ணஞ்சேர்த்தோர்
பச்சிலையாற்பவளநிறம் பார்க்கச்செய்வே
னீலநிறமாமிரும்பிற் றயிலமூட்டி
நிமிடத்தேவெள்ளைகிற நிலைக்காண்போந்
சாலவரும்பசிதீர்க்க வேண்டுமப்பா
தயிர்நெய்பாலுடனமுதுதந்தானன்றுஞ்
சீலமலிதருகுறத்தி கணவனுரைஞ்
செண்ணேகர் முழுதறிந்த சித்தரியாமே. (கூ)

இதுவுமதுதாழிசை.

யாமறிந்தமந்திரங்கடந்திரங்கண்மிகவுமுண்
டியாவரோடுமொழிவதல்ல யானேநரகமாகிடும்
பூமணத்தருமுன்மினர்கள்புருடராகமேவுவார்
பொன்னதாமிரும்பெனப்பல் புலவர்முன்னுரைக்கலாம்
காமனுக்கொராயிரங்கணென்றுவாதுவெல்லலாம்
கந்தனுணியிக்கவேளை கையிலுள்ளபொருளெலாந்
தாமதப்படாது கொண்டுவந்தென்முன்புகுயிடா
தமிழ்முழங்குசென்னைபூர் தழைக்கவந்தசித்தனே. (கூ)

எண்சீர்வண்ணவிருத்தம்.

தத்தனதனன தன்னத்தனனு
சித்தருக்கிசையுமுண்மைப்பொருளே
சிக்கிடப்பெரிதுகண்ணிக்கொளா
லித்தலைக்குளுனியுன்னித்தொழுகா
னெய்த்திடக்கெயினின்வண்மைக்கழகோ

முத்தமிழ்க்கிளிய தெண்ணப்பர்வாய்
முற்பமிபபொழுது விண்ணுற்றனவோ
சுத்தசத்துவமெனமெய்ம்மைப்புரனே
சேர்ந்தமொத்திலருசென்னேக்குதலே. (கஎ)

பதினேர்வண்ணவிருத்தம்.

தனதனந்தத்தனத்தன்ன-தனதனந்தத்தனத்தன்ன
தனதனந்தத்தனத்தன்ன-தனனதானு.

குகனேநமபிதிதாழ்கெண்ணி மதமனந்தத்தினிற்புன்னு
சூரவர்புனசொற்கள் கற்றின்னன் - மனனுருதே
யகறைக்கிட்டமெய்த்தன்மை மருவியுஞ்சொற்பனத்தெனனு
சாவன்விளங்குற்று முற்கன்ம - வன்மைதீரா
திகழும்வஞ்சத்தர்கைப்பொன்னின் விழைவும்வன்கற்கிணற்றுன்ன
னிலைதவறுந்தர்டப்பண்ண-லுன்னிட்டாதோ
சகலவீடத்தினட்பின்மை நிகழும்வம்பர்ச் செருத்தம்மை
தவிர்நலங்கைக்கொளிப்பன்னு-சென்னேயூரே. (கஅ)

மருட்பா.

சென்னேப்பதியிருக்கை வேலேந்திநிற்போன்
றுன்னேக்கருதிவாட்டாச்சஞ்சலமே புன்னே
யிகலெனவுணரா தேற்றஞெஞ்சிற்
பகலுறழ்திருவருட்பான்மை
புசவரினெங்கு போவாய்நீயே. (நக)

கலிவிருத்தம்.

நீயலாதொருகடவுளுளனெனினேயே
னேயின்னருட்பெருக்கிலோர் சிறிதளித்தெனேயாண்
மாயனன்னவர்பலாவளர் சென்னேமாநகரிற்
சேயவேல்கொடுதினந்தி நிலவுதேசிகனே. (கய)

மடக்குக்கொச்சகக்கலிப்பா.

சிகரிமுற்றுங்கோவிலதே தெண்டனிடுங்கோவிலதே
சுகமிருக்குங்கையானே துதிப்பவர்க்குக்கையானே
மகமருளாதீர்வானே வணங்குநர்வாழ்வானே
திகழ்விருப்பஞ்செயிலே சென்னே [illegible]யிலே. (சக)

அறுசீர்விருத்தம் - தழை.

இயல்விரும்புஞ் சென்னைநகர்க்குமரனனுப்பிய தழை கையேற்
றுமின்னு, வயலவருக்கஞ்சிலாண் மதிச்சூடாதிய நயருமாறிற்றெ
னருள், கயல்விழிநீருருக்கில்லாள் தடம்புனப்பிலெனுமோகலந்து
மாரன், செயலொழிக்கிலென்னுமோ தெரிகிலேஞ்சில நானிற்றெரிய
லாமே. (சுஉ)

இத்வுமதுகார்ழிசை.

தெரியற்கடம்புந்தமிழுமணிதிருத்தோளீராறுடையபிரான்
சென்னைநகரிலிருந்தெனது செல்விக்கனுப்புஞ்செழுந்தழையி
லெரியிற்சுடுமாமதிருளிர்கைக்கெழிற்பட்கருணைத்துளிசிறிது
பிரவின்பொழுதைச்சுருக்குவதற்கேற்றமருந்துமினங்கிள்ளைப்
பரிகட்டியதென்றலந்தேரோன் பார்த்துவெருளும்பரிசொன்றும்
பாலுமனமுங்கசப்பென்று பகராதருந்தச்செயும்பண்பும்
விரிபொற்புறுமுந்நீர்முதலா வினங்கும்வலையிகழாதே
வீரும்புநலனும்புகுத்திருந்தவிதமென்னைகாவிளையாவிதே. ()

எண்சீர்விருத்தம்.

விளம்புவதுதொண்டோடுபினவருங்காப்பாமே
வேண்டுவதுசெந்தமிழும் விளைமலிபழமே
களமபடுதன்மானின்ற மகளொருத்திபாலே
தனிதிருக்கை மாதவத்தோர் தம்மனப்பூமிசையே
வளம்பெறநாடொறுங்கொடுக்கைசித்திபுரிதியாமே
வாகனங்கண்மயிலாடி மதகரியென்பனவே
குளம்படுநீற்றணியுடையாதொந்நாளும்பெருகிக்
குலவுமெழிற்சென்னைநகர்க்குகன்செயல்கூறிதே. (சச)

இன்னிசைவெண்பா.

அரியசமய நெறியத்தனையும்போற்றும்
பெரியகுருபரனேப பேசுங்கரியாரும்
தெரியமலிதோழஞ் சென்றுதினமாடற்
குரியவனுஞ்சென்னைநகரோன். (சடு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நகரங்களாயிரங்கண்ட லுத்தேனிவிநாயன்சீர்
பகரன்பரோடு [illegible]த்தேயிருந்துபணியச்செய்தாள்
சிகரங்குலாவு மலைத் தெய்வமேயுயிற்சேவகனே
தகரஞ்சமுன்றுகைத [illegible]சென்னைமாநகர்ச்சண்முகனே. (சசு)

கலிவிருத்தம்.

சண்முகத்திசரவணனல்லது
விண்முகத்தொருமெய்ப்பரமுண்டெனிற்
கண்முகத்தயலாமிதுகாண்மினே
தெண்முகப்புனற் செனனியிற்செல்வரோ. (சஎ)

வேற்றெழுவி - கைக்கிளை.

செல்வியினுஞ் சிருடையாடிருக்கடைக்கண்ணேக்குமொரு சிறி
தெனமீது, புல்வதன்முனனிந்தவண்ணம் பூமாரிபொழியுமதன்புலவி
ப்போதிற்,கொல்வதோருருவையோருமரன்சென்னியிற், கல்வியேவ
லடிமாக்கவின்றமாக்களே. (சஅ)

எழுசீர்விருத்தம் - இதுவுமது.

களவுமுற்றுணர்தோறுவன்றியான்பகர்கண்ணிமென்கனவுடன்,
நிளமுலைத்துணைதிளைப்புறப் புணர்ந்தனளியான்வள்கன்வூடிற், றுள
துமலையுமறிந்துவந்துதித்தியேலுனை யெனதுயிர்கொண்பேன், றுள
வமாலைபுமுசன்னியிற்குகனருட்டில்லைக்கும்பெறுவாயே. (சக)

ஈரடிச்சிறுவிருத்தம்.

வாயாரந்தந்துதிபரிந்துங் கரமபல்வார்துன்
வேலேலப்பூணைசெய்து மனமெந்தோஞ்
சேயாநித்துன் வடிவத்தொடு மேயேறுஞ்
சிகியாவுதண்டைமுதற் றியானஞ்செய்து
மாயவிருட்பிவிங்கவில்லைமூல வினைல
திங்குயமாட்டேன் வரத்தான்வேண்டுங்
காயகெனனாமருவாச செனனிமூதூர்க்
கந்தனே வடிவேற்கைக்கடவுளானே. (ஙம)

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

கடனிறத்தெரிவன்காக்குங்காவ, லிடர்படக்கண்டேமினர்த
ம்பா, லவன்புணர்மணிமாரடையக்கண்டு,மிவண்டுயில்வதனீதெழு
கிளைந்தோ,வாதிகாயகற்கன்றுரியருள்கூர்க், தோயிபொருள்புக்கு
ள்ளதோமுழுதை, யிகழ்கிலாரூவதொடியான்படுமின்ன, னிகழ்த
ராலுனதெஞ்சகம்தியும், பைம்புற்கறிக்கும்பசுமனாயகேர், கொம
புடையினமுங்குருகினமாகிய, பிறவிமெய்துறுபெரு துயர்கருதி, ன
றவுங்கொடிதெனையலைகோ; வாதலிற்சுன்றாயகிரிடத்தோர், ம
டவனமகவாவர்தவாது, நீவரவேண்டுமுணர்ணிர்த்தோர், காவ

லைத்தாள்கன்னிக்காடு, வாழ்வுறச்சென்டால் வடவரையிடித்த, கா
ழ்பெருந்தடக்கைக் காளையென்னச், திகழ்கரவேண்டுமல்ல தென்ன
துகிற், றகமறிதரச்சொற்ற செயல்வேண்டு, மல்லதுரீயூர்தகில.
ஞாழல்,வல்லதாயமிலினேயேனுங், கூவுபேரொலியரசுகுலச்சூடர் ம
றிப்ப, மேவுதானவர்தாம் வெருண்டிரிதரசெயத், தக்கசெஞ்சேவ
றன்னேயேனு, மிக்கணமேலப்பாலெறிகடற்கனுப்பி, யனனவன்றுயி
ல்லைக்கணையாமரவ, மின்னலெய்துறவீர்த்தெழச்சொலவேண்மின்;
காவியங்களைக்கடையிர்க்களைத்து, வாவியம்புயக்கண்மகிணர்மே
லெறிபுர், தண்பணைச்சென்னையிற்றலைத்து, விண்படிபுரக்கும் வி
கிர்தவேலவனே. (இச)

சுவல்லவென்பர்.

வேலங்கைக்கொண்டுசென்னைவீறுபெறின்றேனே
காலங்கடந்ததனியளிப்பான
ஞாலங்கருதினுங்கல்குவானென்கைமறை
மூலங்கழறுமொழி. (இஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மொழியப்படாவிதமாயிரஞ்சொற்றனைமூதுலகி
லிழியப்படாமணிகொங்கைகல்லார்மயலெய்தினனின
விழியப்படாவென்றலருமற்கரக்கவிரும்பலென்றே
கழியப்படாநலஞ்சேர்சென்னைமேவியகந்தப்பனே. (இக)

கலிங்கிலத்துறையிரங்கல்.

கந்தமலர்க்கூதளமணிவரனேக்கதிர்வேற்கை
யத்தனைச்சென்னைப்பதியிற்கண்டதனுலே
யிக்தவிதத்துன்பெயரினென்மாதினியேனு
வந்தணையானே லங்கசனம்பான்மடிவானே. (இச)

எண்சீர்விருத்தம் ஊசல்.

வாளரிக்கண்மடமாதரின்பமோகான்
மறுத்திர்ந்தமெய்ஞ்ஞான வாழ்க்கையோர்கால்
கோளகன்றசமரசகன்னிலே மேலவிட்டங்
குலமறைவாக்கியங்களெனக் கூறுகான்கு
னிவடம்பிரணவம்பொற் பலகையாக
நிசமெனுமிவிலேகிரியிருந்தாடுசூசல்
தெளிஞானமாகுமன்போல்வார்துதிஞ்ஞசிர்சால்
சென்னைநகர்க் கந்தரிங்தாடுசூசல் (இரு)

கலிவிருத்தம்.

சல்லரபவிஞ்சை னெனத்தமிழிற்
சொல்லார்தியுந் துதையப்பயிலோ
நல்லார்பகழ் செல்னேநகர்க்குமரன்
வில்லார்தனிவேல்பனே தோணியையே. (நக)

எண்சீர்விருத்தம்.

நிகரகொள்வாரொர்பொருதபார்த்தனேயே கொர்வீரனிக் நீ
ணிலத்தெய்தி, யரையனுதியர்பிழைமுன்ரு மடக்குநாள்வரினல்
லதுன்னுனை, பரையுமீசனுமவ்விழிக்கணியும் பதந்தந்தாலு மென
பாழ்மனமிஞ்சையர, நிரையும்வாகடற்ருெனிமிகுஞ் செண்னையிடத்தி
ல் வேல்பிடித்திலங்குமெம்பரனே. (நச)

அறுசீர்விருத்தம்மடக்கு.

பரவைவிழிப்பரவைகொண்கற் குந்தையளிக்குந்தையென் ப
ங்கிற்செய்து, கரவினருக்கரவினிகழ்தருமாறுந்தருமாறுகருதவேண்
டின், குரவலர்க்குரவவிண்ணூர்க் குஞ்சரியாட்குஞ்சரியாக் குறப்
பெண்கொண்டா, யிரவலருக்கிரவலனச் சென்னையிற்கள்சென்னையி
லைவத்தியல்கேட்போனே. (நஅ)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம் - சம்பிரதம்.

போனகமெனக்குளத் தொடுகடலேயுண்ணலாம்
பொனவெள்ளியுலகமெங்கும்
பொலிவுறவிளக்கலாமலைபலகுடக்கின்ற
பூதத்தின் மேற்றியலாம்
வானகமும் வைகுந்தமுங்கையிற்காட்டலா
மகேந்திரத்தளவதியலா
மையலைப்பல்லுயிரும் வசமற்றுவிழுமாறு
வருவிக்கலாமிதெல்லாங்
கானகக்குறவள்ளிகணவனைச் சென்னையிற்
கவினுறுங் கந்தவேளைக்
குருதாதனிலருக்கு மெனுதாயவிதமெனக்
கவிவாணர்கண்டு கொள்வர
ருனகடிதத்தினைக பலிதருக்கில்லையெனு
மொருவிரதந்திகழ்த்தி
யுள்ளதெரியாறினுக்கும் பொதுவனுமுத்தி
யுறுமாறுமுயலுவோமே (நக)

நேரிசைவெண்பா.

மூலகனேச்சென்னியின்மேன் மூண்டகதத்தாட்கிழவைத்
தியலுகடமாடுமிறைவன் - மயலுடையாட்
கேந்தருகன்சென்னிகர்க் கென்னமகிழ்விக்குமண்ணம்
போந்தமனஞ் சொல்வதுண்டோபொய். (சுவ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொய்யடியார்க்கும் பணிசெய்தல்வேண்டிப்புலருமென்னை
மெய்யடியார்களிற் சேர்த்தாளிலிவுன்னமேவுங்கொல்லோ
வையடிகட்கருட்செய்தாருதவு மதுமுகவா
பையடிகதோகை மயிலாடுஞ்சென்னிப்பதிக்கந்தனே. (சுக)

கட்டளைகளிப்பா - ஊர்.

பதியின்மிக்குயர் செந்தூர்பாங்கிரி பழனிக்குன்றம் பழமுதிர்
சோலைவெற், பெரிரிலேரகமால்வரையாதியா யாவர்கூறிடுமெம்மலை
ச்சாரலும், பொநியைநாதன் மூதலோர்கள் சிந்தையும் பூதலைந்தும்
புகல்வேதச்சென்னியுர், திதிதரும்புதல்வர்க் கொருகாலனுஞ் சென்
னிவேலவன்சீர்திகழ்ர்களே. (சுஉ)

கலிவிருத்தம்.

ஊரும்வாகனமாய தோகையுடைக்குகேசனெப்பில்செஞ்
சீருளார்மலிசென்னியிற்றிகழ் செங்கைவேலனைம்புவார்
பாரும்வானகமுந்துதித்த பதத்தராகுவரென்னுநூ
லியாருமோர்வரிதாயினுஞ் சிறிதென்றன்மட்டிலையைந்தனே. (சுங)

எண்சீர்விருத்தம் - மதங்கு.

இயம்புனிறசாதிகட்கு ளுயர்ந்ததாகு
மெங்கள்குல மிக்கவிதமிக்கதோர்தேரு
ரயன்புதல்வர்தம்மிலந்த வசிட்டன்மட்டு
மறிந்துள்ளான்றமிழ்வேத மறைந்தோன்றன்னைப்
பயந்தவளார்கேட்டதுண்டோ மதங்கிநாமம்
பார்ப்பதியும் புனைந்துகொண்டாள் பழிக்கவேண்டாஞ்
செயங்கமழுஞ் சென்னிகர்க்குக னன்பில்லார்
நெஞ்சுருகதுதிந்தாலுந் தியோர்தாமே. (சுச)

எண்சீர் வண்ணவிருத்தம்.

தானதத்ததன தன்னனதனனு. 12

தாமண்டந்தவழ்வள் வண்மைகொலெனோர்
தாழ்வெய்தித்தளினன்னலமுறுவான்
மாமடந்தைகண வள்முதலினதேய்
வாழ்வையஞ்சிறுமை யென்னுமெயுணர்வோர்
நேமம்வைத்தகழ லன்னிருபமே
னீபழங்குரவு மண்ணியமூருகோ
னுமநம்பியுயர் சென்னியினிடபோய்
நாடொறுந்துதிசெய் தணிடுகிலேயே. (சுடு)

பதினன்குசீர் வண்ணவிருத்தம்.

தனனதத்ததன - னனனதத்ததன - தனனதத்ததன - தன்னனு.

நிலையினிற்பதுவு மதுபிறழ்ச்சிபடி
நெறியினிற்செலவு மெண்ணெணு
நிகிவினைத்திடலு மிருதளத்திகொடு
நிதமிரப்பதுவு மின்னுளார்
த்லைமைபெற்றிடினு முயிர்வதைத்திடுத
றவறெனச்சொலுமன்னவூர்
தனிவிருக்குமட மகளிரிச்சைகொடு
தழல்வளர்த்திடலுமின்னதே
வலைகட்புவியி லுயர்வெனக்கொளு
மவரவர்க்கு மவரெண்ணமூ
டவிர்வதெப்பில் பரமெனலுமற்றுமிவை
யனையபற்பலவு முன்னினுன்
மலிவிலுத்தமர்கள் குடியிருக்குமெழின்
மருவுகற்பகழ்கொள்சென்னையம்
பலகரக்கிடையொர் மயிலினிற்பவனி
வருமொருத்தனுள் வண்மையே. (சுசு)

நேரிசைவெண்பா - இரங்கல்.

வண்மைமலிந்த சென்னைமாநகரில்வாழ் குகன்பா
லுண்மைசொல்லப்போன. வொருவண்டென் - பெண்மைக்
கினங்கப்பகர்ந்ததுவோ வேய்க்கசெச்சைதேனுண்
டினங்கிக்கிடந்தது கொல்லோ. (கஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை - இதுவுமது.

ஓகோவென்கின்ற வரக்காண்கிலேன் சென்னையூர்க்குகன்பாற்
பாகோடுறழ்தமிழ்க்கிள்ளை போனறண்டதுபற்றியதோ
கோகோவென்றன்பொடு பேசாமன்னேனுங் குளறுவதோ
காகோரமுள்ளதன்றேசெய்யு மாறென்கொளுனினியே. (சுஅ)

நெஞ்சுவிடுதூது - ஆசிரியம்.

இனியமாதர்பலரையேவி யேவிநிகரற்றைடைந்தா
லியான்வளர்த்தகிளியேயரட்டன்ன மெனுமவற்றைவிட்டபின்
றனியனாதிவிண்ணிலேகு காரையேக்குமுலொடுஞ்
சாற்றினேனெனக்கிசைந்த சாதனொன்றுமை வினவிலேன்
பனிமலர்க்கடம்பணிந்து சென்னையூரில்வாழுமேவள
பட்டமனைவத்திடாதனைப் பகர்ந்திடற்குநெஞ்சினேனை
கனியுமன்பொடுள்ளகெஞ்ச முன்னையன்றிமற்றையோர்
காதல்கூறவல்லரல்லர் கடகிலேகிவருநீயே. (சுஆ)

குறம் - கட்டுத்தாழிசை.

வருகுறியுஞ்செல்குறியு முளகுறியுஞ்சொல்வேன்
வாதுகொண்டபகைத்தவரை வாயுரையால்வெல்வேன்
னருகுசொன்னகெவுளியது நனிமிதம்பார்
யைத்திகெற்றை யொன்றியதென் னுசைமுற்றுத்தாராய்
கிருமருவுசென்னைநகர்க் குமரனேயேசேர்வாய்
தியக்கமுற்றுநீங்கியினித் தினமுமகிழ்கூர்வாய்
மருமலர்க்கைகேசையிது வம்பாமோமாமேனை
வளம்பெருகுத்தன்பொதியை மலக்குறுக்கிகாரே. (எ)

இதுவுமது குறுக்தாழிசை.

நானுனைக்கின்றசொற்கேளாய் நற்புகழ்ச்சென்னைவிசாகன்
ரூனுனைச்சேர்வன்வந்தின்றே சத்தியமென்றுகண்டா
யேனுனக்கின்னமுமைய மெண்ணையுங்கஞ்சியுமபெய்து
வேனுறுதானையுரல்காய் மெல்லியற்செதகைமின்னே. (எக)

கொச்சகக்கலிப்பா - மடக்கு.

மின்னனிகர்வேலானே வினையில்லிடவேலானே
பொன்னவிர்பல்பணியானே புலித்தோலினிற்பணிவானே
கன்னல்வில்லிக்கினியானே கரிமுகவற்கினியானே
செல்வனகர்க்குடையானே கிறலுணர்க்குடையானே. (எஉ)

அடிமடக்குக் கட்டளைக்கலிப்பா.

13

அனையானனத் தன்றுணைக்கந்தனே
யானையானனத் தன்றுணைக்கந்தனே
கானவேதனையஞ்செயும்வேடனே
கானவேதனையஞ்செயும்வேடனே
சேனைவீரக்கணம்பயில்வாகனே
சேனைவீரக்கணம்பயில்வாகனே
மானச்சென்னைப்படிக்கணிநாதனே
மானச்சென்னைப்படிக்கணிநாதனே. (எக)

தேவிகாவெண்பா.

நாதாந்தமோன நவிலுங்குருநாதன்
வேதாந்தஞானவிளக்குவோன் - போதாந்தச்
தன்னையுணருந் தவத்தோர் புகழ்போலுஞ்
சென்னைநகர்க் கோபிலில்வாழ் சேய். (எச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேயவதனங்களாறுடையார்ன் றிருச்சென்னைப்பிரான்
மாயவதனம்புவார்க்களியான கொன்னவார்த்தையென்னுக்
தூயவதன்நுபூதியெய்தா முனந்தூர்த்தரிடம்
போயவதனமிரந்தலைக்கேனென் புனப்புத்திகொண்டே. (எடு)

அறுசீர்விருத்தம் - பாண்.

புத்தியொருசிறுதுமின்றிப் பாணரீதூதரைக்கப் புகுந்ததென்
கொல், செந்தினகரானவலிச்சிர்கிலவு சென்னைப்பதிக்குமரன் றிர
டோன்வேட்கை, மந்தியதுன்றியதுமறியவல்லியல்லி சொன்னே
னுன்சொற்கொண்டோ, முந்தியவரிவுபகல் வந்துவந்தென்முலைப்
போக முயங்கினரே. (எசு)

தாழிசை இரண்டுமம்மானை.

கார்மலிந்தகானிருக்க வவர்பயந்தமக்லியா
காதலென்கரத்திருக்க காணமொன்றுமின்றியே
யேர்மலிந்தவேடமிட்டு விழிமருட்டும்விலையிலி
சீனலூனருந்தும்வா யிதழ்ச்சுவைக்கசன்னிலுர்
பேர்மலிந்தபாணரின்ற னென்றனுவலுற்றதாப்
பேசலுண்மையாகிலென் பெருந்தவஞ்செய்பெற்றியே
நீர்மலிந்தவயல்சூலாவு சென்னைபூரின்முருகவே
னேயமேனலுளத்திலாத நிமிடமொன்றுமிலையே. (எள)

பஃறொடைவெண்பா.

இல்லைப்பொருளென் றம்பி யேமாந்திருப்பவர்பாற்
பல்லைத்திறக்கும்வண்ணம்பண்ணுதே - தொல்லைமறை
யார்க்கின்றசென்னிமுரு கையாவருட்கடைக்கண்
பார்க்கின்றதாகப்பகர்ந்தாயே - தீர்க்குமிழி
யன்னவுடல்வாழ்க்கை யநித்தியமென்றல்பரெல்லாஞ்
சொன்னமொழியெண்ணித்துடிக்கின்றேன்-முன்னகின்னைக்
கிள்ளாகானுஞ்சிலேசம் பெருக்குமைபல்
கொள்ளாகொள்ளாயாகவந்து கூடுவதேன்-வள்ளைநெடுங்
காதார்குறத்தியொரு கைப்பிரம்புங்கொண்டுபல
போதார்வஞ்சொற்றிடலும் பொய்யேமோ - நீதா
னெனையசைக்கின்றியெனுஞ்சொல் லதமற்றதாகி
னீவழுத்தலென்றனுரமோ-பனியறுஞ்
சைக்கயத்திலேனுங் கருங்கோட்டயத்தேனு
மிக்கமயில்வாகனத்தின்மீதேனுந் - தக்கபுகழ்
வல்லமுனிவரும்பல் வானவர்களும்பரா
மெல்லவருஞ்சூழ வெதிர்தோன்றி - நல்லகனி
வொன்றிற்கொடுத்தவரு முள்ளபடியேநடக்கும்
வென்றிப்பெருக்கமிகக் காட்டித் - தென்றிக்கோன்
வேதனனங்கனென்பார் வீறுபணுகாத
பொதமைப்புரி. (எஅ).

கலிவிலை வண்ணத்துறை.

பரிதனறுமிருகோம்பு திகழ்கின்றதகர்கொண்ட புகழெண்ணு
வே, னெரியின்கண்மெழுகென்று தளர்துன்பமறவந்தெ னெதிர்மன்
னுவாய், வரிவண்டுமதமுண்ட பலதருதிதெருவெங்கும்வருசென்னி
யூர், கிரியொன்சுடுமொன்ற நடனஞ்செய்துயர்வென்றி கொண்டன்ன
னே. (எக)

குறளடிவஞ்சிப்பா.

மன்னவர்முதற் பொன்னுடையவர், தம்மெதிர்தினமெம்முரு
ள, மொல்குறுத்துயர் நல்குபுன்மை, லாவதுமுனதேவலதெனி, ல
ல்லதுமறைச்சொல்லருணிலை, வென்கைமெயிப்படாதின்கழற்கெ
டாய், பேசவரிய ஞசமில்புகழ்-மீறிய, சென்னியம்பதியிறைவ
தி, தன்னைகாடினர்க்குதருமுருகோவே. (அட)

கேரிசைவெண்பா.

முருகார்கடம்பணிவான் முப்பூர்த்திகட்கு
மருகாய்வராயலனும்- பெருகாண்மைச்
சேர்த்தனெழிற் சென்னைநகர்ச் செவ்வேளவன்றிருத்தாண்
மாத்தாள்கூமெய்துவது. (அக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வதுனைவப்பருவும்வந்தெய்தியும் வாடும்வனிதையெனப்
பொதுனைவக்கருதியும் பேறுகிடையாதபுழுங்குகின்றேன்
விதுனைவப்புனையுஞ் சடையாரமைந்தாவெற்றிவேல்பிடித்து
மதுனைவப்பொழியுங்கடம்பணிந்தாய் சென்னைவாழ்கந்தனே. (அஉ)

அறுசீர்விருத்தம்.

வாழுமறைமுடிவுணர்ந்த னேயகிலர்சிர்க்குணின்வடிவமென்
பா, ராழுமறிவினர்க்குமெட்டா யெனச்சொல்வார் நான்றுணிவுற்ற
ஞ்சிடாம, லேழுபிறப்பினுந்தந்தான் பவனென்பேனன்கடைச்
சே யென்றுஞ்சொல்லேன், காழுறுமாமரம்பிளந்தவடிவேலாசென்
னைநகர்க்கந்தவேளே. (அங)

எழுசீர்விருத்தம்.

வேள்படைப்பொலிவுங்குன்றங்களும் வயலும்வீதிமுமாதியை வி
ரிதலு, நாள்படக்கவிசோற்றல்லவுறுதினையேகவிலுமெய்த்திதாழும்
பரிற்கூட்டாய், காள்படுகுதிரைத் தலைப்பெருமையோர் கலங்கினி
நிதஞ்ஞனுறினையு, மாள்பரம்பொருளேயசலமுற்றுடையர, யனி
ர்புகழ்ச் சென்னைவேலவனே. (அச)

எண்சீர்விருத்தம்.

அவலமதிதீர்ப்பல பெரியோர்தாமு மகம்புறமோன்றெனத்து
ணிவுறுறைதலாலென், றவமுகிர்ந்திட்டாலுமில்லாவீடினுந்தோன்கை
த், தரிப்பரிமேற்றிருச்சேவைதரத்தான்வேண்டுங். கவளமதகரிமு
கவற்கினியபாலகார்த்திகைப் பெண்ணாவனர்த்தகந்தவெங்கள,
சிவற்குமுதகுமுருகபொன்னார்போலுஞ், சென்னைகர்க்கோயிலி
ல்வாழ் செயச்செவ்வேளே. (அடு)

எண்சீர்வண்ணவிருத்தம்.

தய்யதன - தனனதன - கத்தன - தாறு.

செவவரிகடெனுமவிழி மங்கையர்கள்மேல
தெள்ளியவர்நமமையிகழ் கினதகிலதியோர்
பெவவகிர்புன்மையி லமிழ்ந்தமடிவேனை
பையரவையுண்ணுமயி னைகணனிவாரா

கந்தசுவாமிபேரிற் கலம்பகம்.

யவ்வவர்தமெண்ணமென நின்றருமலோ
வையமறுசன்முகம மைந்தகுருநாதா
தெவ்வருயிர்விண்ணிலுற வென்றவடிவேலா
செல்வமிகுசென்னியினடஞ்செய்முருகோனே. (அசு)

கழிக்கணைப்புலம்பல்-தாழிசை.

முருகுவிரியுமலர்த்துணரு முத்தும்வளையுமெடுத்தெறிந்து
முழங்கிச்சிறிதுத்துயிலாது முழுதுமிரவைப்பொலிவெய்தி
யருகுவருவார்களேவெருட்டி யலையச்சலியாதெங்கோ
மங்கட்புனன்மிக்கிறைதருமதி யதன்முற்கொதிக்குமணிக்கடலே
குருகுமுழங்கும்பொழிற்சென்னைக் குகனேயெனதுமகள்போனீ
கோலாகலச்சிப்பவனியினிற் கும்பட்டனையோவலதெனப்போற்
பெருகுமுனியின்றுள்ளாரும் பேற்றலவளாமலடிருந்து
பிரியவிரதம்பலநோற்றுப் பெற்றுவளைகொல்லோபேசுதியே. (அஎ)

இதுவுமது-எண்சீர்மடக்குவிருத்தம்.

பேசுகின்றமாதருக்கு மறவாதவலமோ
பிணங்குமதன்மாதருக்கு மறவாதவலமோ
மாறுபடல்புன்னையிடைக் கலைகையணிவண்டே
வளியசைக்கும்புன்னையிடைக்கலைகையணிவண்டே
கூசுமனநாவாய்மேல் வருந்திருக்கையினமே
குத்தவெனநாவாய்மேல் வருந்திருக்கையினமே
தேசுகொண்டக்கந்தர்முற்றுஞ் சேரவிரங்காரோ
செல்லுகர்க்கந்தர்முற்றுஞ் சேரவிரங்காரோ. (அஅ)

அறுசீர்வண்ணவிருத்தம்.

தானதனனத்-தன்னதானனா.

காரணமெனச்சொன்னவாய்மையோர்
காலமழிவுற்றின்னலீயுமே
ஞாணல்முதற்றுன்னுதேவர்தா
நாருமூனமேச்சுண்ணமீதுமோ
பூரணபதத்தண்ணல்பாலசா
பூகரமுகட்டண்ணுமாடலா
யாரணமுபயண்ணுதேசிகா
வாசமுதவிழ்ச்சென்னிவேலனே. (அசு)

வேனிற்காலம்.

15

வேலாயுதம்பிடித்த மிக்கபகழ்ச்சென்னியில்வாழ்
கோலாகலச்சீர்க்குமரன்மேன் - மாலாஞள்
வாடும்விதமறிந்தும் வாடைக்கனல்பரப்பி
மூடுகின்றதந்தோ கொண்மூ. (கவி)

இம்மூன்று கட்டளைக்கலித்துறை.

மூவர்க்குமுன்னவனீன்றசெவ்வேளை முதிர்த்ததமிழ்ப்
பாவற்றிடாப்புகழ்ச்சென்னிக்குகேசனைப் பார்த்தமின்னு
லியாவர்க்குநண்மைதருங்கார்கண்டேங்கின னீணமதன்
பூவச்சமிவ்வண்ணமானலென்னுங் கொல்பொழிந்திடினே (கஅ)

பனிக்காலம் - முதுசீர்விருத்தம்.

பொழிந்திடுங்கார்க்குலங்கலஞ்சிப் புறம்போகப்பனிவிடினும்
பொல்லாக்காலம், வழிந்தமதுரப்பூங்கமல மடியுமென்றுலைவாக்காது
மலர்க்கைத்தியும், கழிந்தமதகரித்தோலுமொருபாதிப் பெண்ணு
ருவும் கனவென்னிறுன், குழிந்தகடல்விடத்துணவுஞ் சென்னிகாக்
குகன்றுதைகொளனன்றுமே. (கக)

இருவுமதுசீர்விருத்தம்.

கன்றறிவாரினமலியுஞ் சென்னிமூதூர்
கடிலவருகன்றிருத்தோணிகிலபாரத்
தம்மிதவருவார்க்கே கல்லதாதி
யொழிவிப்பனிக்காலத் தரகம்பூண்டோன்
வன்றழுவார்முதுகாட்டிற் சென்றுன்மாயன்
வடவைத்தியுமிடத்தில் வசித்தான்வேதன
கொன்றருந்தும்வேளியுமாமெனத் தன்னூலிற்
குளிர்காயுமிமிழ்தம்வம்பு கூறினனே. (கஉ)

வேறு - முதுசீர்விருத்தம் - வேனிற்காலம்.

கூறுசலமத்தனையுங் குலவுகபிழ்ச்சென்னிக்
குமரகுருபாதுகன் கொற்றகெங்கேதோளி
ராறுமணந்திருஞ்சுகரா னடையாதகால
மன்றலிலிற்கங்கையினை யணிந்துகொண்டகால
மீறுதவிர்பாறைகடலி லரிதுயின்றகால
மெழில்வேதன்ருபாலைப்பூ விடையிருந்தகால
மாறுபடாத்தேவர்குல மழுதமுண்டகாலம்
வசனவேதாபிகை மதனனவருமவேனிற்காலம். (கங)

அறுசீர்விண்ணிலை.

தானத்தனதன்னன் - தனனா.

காலத்தொடுகூர்மப்பிணிதீர் காதற்கொடி கின்னேக்தொழுதான்
ஞாலத்தினெண்ணப்பெறுசீர் காடிப்பெரிதுண்ணப்படவா
லாலத்தினியுண்ணத்துணிவா ராசற்றுயருன்னுமருளாய்
லேத்துயர்சென்னீக்குகனே சேவற்கொடியுண்டப்புரியே. (கூடு)

தாழிசை.

உன்னப்புரியாவிடிலென்றனிவ வுலகுன்னடியாரெனவோ
டிடுமோ, வென்னப்பனு மன்னையுமன்னவர்போ லிருதெய்வமுமீயல
திங்குளவோ, முன்னப்படியெனதெனுமிசொல்லியவா முடியாமலிருக்
கை முறைக்கழகோ, சென்னிப்பதிற்புலவோர்பரவுஞ் சிவசண்மு
க தேசிகற்பரனே. (கூசு)

என்றிருத்தம்.

சிற்பரத்திலுதவித்த செல்வனுகுமுன்னியே
தென்புடன்பிறஞ்சியுந் திருட்டுநெஞ்சமமைவுறு
கற்பவாசனைக்கணெய்தி யென்னையும்படுத்துபா
டறிகிலாய்கொலின்னதின் னருடபெருக்கமைத்திலாய்
முற்பவத்திலப்படிக் கிருத்தலண்மையாருமேன்
மோகமாதியிந்தவாறு மூடிமிற்கலாருமோ
விற்பனக்குழாமினைந்த சென்னியூரிடந்திலோர்
வேலணிக்குமயிலின்மேல் விளங்குகின்றமெய்யனே. (கன்)

பல்லுத்தாழிசை.

மெய்யேசொல்பவர்க்கிரங்குவா [illegible]னைவினைமுதலுர்
வேரிக்கடப்பத்தாரிற்பொலிந்து மிளிருஞ்செங்கமிழ்வேட்கையார்
கையேற்கியகூர்த்திறல்வளங் கமழுஞ்சென்னியிற்காவலார்
கழனித்தொழியினுதிக்கிறங்கிக் காலங்கடத்துங்கடைசிரீர்
மையேய்ந்தவிர் கண்வெருட்டுஞ்சென்கனிவாய்க்கணையுறுத்திமர்
வளர்த்தகாற்றிதன்றளர்தையாதலின் மடங்கிக்கையங்கமிழிக்கொணு
தையேருழவர்தம்மைமயக்கியவர்கைப் பரம்புக்குடிக்கிறீ
ரன்றுபோகமனேருங்கிடாதெடுத்தணிருமும் பாமற்பகிமினே. ()

தனதானத்தத்த தனதன்னதானனு.

பதியாமுனக்கையந்த ருடைமன்னுவார்களே
பரலோகமடபரென்றமுதுண்ணமே தெனுகா
னதிமோசமுற்றவம்ப ரெனவெண்ணிலிடுதோ
மலையாதெழிற்கிண்டி மிசைகண்முனோ வையோ

பொதியசலத்தெ[illegible]கொண்ட னறிதன்மையாளனே
புகழ்தோய்தமிழ்பொழிந்த இனிகண்ணுதோளனே
தமிழ்நிலைபடுத்த கடையன்னல்வாயனா
நகைதிரிவுரைத்தடம்ப மனிசனேவேலனே. (சுக)

நேரிசையாசிரியப்பா.

தெவ்வேக்கவேட்டை மேல்வியலொடீ
மூவேபிரித்து மனிதரிற்கடையா
மீனர்தம்பா லியைதருகொடிதுல்
வானவாவுணர் வணமைக்குடைந்தார்
மாதவர்முதலோர் மனமகிவீடைந்தார்
வேதமாதியதூல் விதிமிப்பிறழ்ந்தன
மின்னேநேரும் விதிர்வேற்படைக்கைச்
செண்ணேக்குமரன திருப்பதத்தாணை
தொன்னீர்மையளாத தலங்குதியிதுகின்
னன்னீர்க்கொவ்வா நடையெனலிவாய்
சனவருங்கருணை தண்மதியொடேவெண்
புனரியிற்றேன்றும் பொருளில்பூமகளே. (ர)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

எண்சீர்விண்ணவிருத்தம்

தனதனதனதன தனனத்தனதனனா

வருள்வலியினொடி தனனச்செய்யும்புலவோ
ரனைகளெதிதரும் வண்மைப்பரதத்தரும்வேண்
மருமலரனமவென்னச்சொலுங் கொடியோர்
வசமுறுபழியே தன்னேத்தனக்கிடுகீர்
பெருகியகடலேழுலுண்ணத்துணிந்தவள்வாய்
பெருகுதமிழுனியின் முற்படும்புகழோய்
தெருண்மருவியதயில்கொண் மற்புயங்கொடிவாழ்
இவருருபரனமகிழ் சென்னைக்கலம்பகமே.

குருபாதமேகதி

தெய்வமேதுணை.

உ

முருகக்கடவுளே.

சென்னைமாநகர்க் கந்தசுவாமி திருவந்தாதி.

விநாயகர் துதி.

பொன்னையந்தாதினை யொக்குமென்றெண்ணும்புலிதர்செஞ்சந்
தன்னையந்தாதினை பூவாக்கொண்முன்னவன்றன்பனிவா
கன்னையக்காதிப் சொல்வள்ளிருஞ்சரிகாதன்வைருஞ்
செனனையந்தாதிக் கவிநூறுரைப்குறிதர்கிடவே.

நூல்.

திருவருளேபுலகெல்லாமென்றேர்ந்தும் பொய்ச்செல்வமருட்
கிருவருளேதமிக்கெய்திநொந்தேன் பெருங்கீர்த்திகல்வீ
யிருவருளேகப்பிரானடிதலாய் விண்ணினுதுப்பும்
தருவருளேற்றத்தனே சென்னைமாநகர்க்கண்முருகனே. (க)

முகமன்பகரவல்லேனல்லனியாளுன்னேமுன்னுமென்னெஞ்
சகமன்பகரமுதலென்றநூலுண்மை யாரச்செய்வாய்
பகமன்பகரமொல்லும் புகழ்ச்சேந்தபூதில்சென்னைக
குகமன்பகரந்தை யெய்தாதருளுங்குருபரனே. (உ)

குருவானவர்முற்று நீயேயென்றேர்ந்துங்குலயத்திற்
றருவானவனிவனென் றெண்ணுமோகந்தவிர்த்துய்ந்திலேன
பெருவானவர்சிறைமீட்டாய் நினதினமபெணுமன்பர்
கருவானவந்தருவ்வாய் சென்னைமாநகர்க்காவலனே. (ங)

காவலாண்மையினேப பொருளாகக்கருதிகொந்து
கேவலாண்மையலுள்ளாழ்ந்து நாளுங்கெடுதலஞ்சாப்
பாவலாண்மையினூர்வானேச சென்னைப்பதிக்குகனேத்
தூவலாண்மையைத்தவிர்ப்பானந் துதிக்கலனே. (ச)

17

துதிக்கைக்கரியவதனற்கின் றுணைச்சோதரனே
மதிக்கைக்கரியவருளாளனைச் சென்னைவாழ்குகனைத்
திதிக்கைக்கரியவன்றங்கைகைப்பாலனைச் சிந்தைசெய்வோர்
புதிர்க்கைக்கரியவலமுன்னெற்குங் காலற்கும்பொல்லனே. (இ)

பொல்லாதவனையமிட்டறியாவஞ்சன் பூரியர்பாற்
செல்லாதவனையகோவென்னையாளிற் சிறப்புனக்கே
கல்லாதவனையொப்பாய் சென்னைபூர்க்கந்தகாதவென்னை
கல்லாதவனையொடுபுத்திதருங் கழற்குகனே. (ஈ)

கமகத்தியனையங்கட்டச்சென்று யருட்காதலுற்றுந்
தொமுத்தியனையுரத்தாய் கின்மெய்மைத்தொழும்பினில்லா
வழகதியனைவுரத்தென்னையாள் சென்னைவாழ்குகவா
னழகத்திலில்வள்ளிமோகத்தமிழ்ந்தவனே. (எ)

அமிழ்தந்தரத்தினர்க் கீந்தான்மருகனையாடகசெஞ்
சிமிழ்தந்தரமன்ன கொங்கையிடைவிழிச்சிரினர்பான்
கிமிழ்தந்தரம்புகுதானைச் சென்னையிடத்திற்கண்டாற்
றமிழ்தந்தரந்தையெல்லாங் கெடுப்பானிதுசத்தியமே. (அ)

சத்தியஞ்சத்தியஞ் சென்னைக்குகன்றிருத்தண்டையந்தா
ணத்தியஞ்சத்தியமாதியப்பா நன்னுரியர்மால்
கைத்தியஞ்சத்தியங்கைக்கேவனையுங் களிப்பினர்க்குப்
புத்தியஞ்சத்தியமின்னலெய்தானு புகழெய்துமே. (ஙு)

புகலிப்பனவனையான்வந்தானுகர் பூரியரோ
டிகலிப்பனவமியற்றலென்றே வெள்ளிலேனுமம்மாட்
கிகலிப்பனவொடுதோன்றியாண்டரு டீமையிற்றீ
யகலிப்பனவம்புசெய்தனன்றே சென்னையாதிபனே. (ஞ)

ஆதிக்குமாகுருகாதவி யென்றறிந்தகெஞ்சைப
பேதிக்குமாறிகள்மாலுறுதெனைப் பேணுதியென்
மாதிக்குமாசதத்தோகைகூடு மயிற்குகவைம்
போதிக்குமாக்கையான்போற்றச் சென்னைபுரப்பவனே. (ஙக)

புரந்தானுகம்புரக்கச்செய்தா யயன்பொய்தவிர்த்தாய்
நிரந்தானுத்துயிலானுலுந் துயர்நீக்கினாலிற்
சரந்தானுகமன்கேட்டுச்சொன்ன யெனைத்தள்ளிவிடே
னுரந்தானுகத்தமிழ்சென்னைகாக்குந் தொழிற்கந்தனே. (ஙஉ)

கந்தக்கமலமலர்வாவிச் சென்னையிற்காவலனே
வெந்தக்கமலமலராமென்றேர்ந்து விடுமவருள்
ளந்தக்கமலமலர்த்தாள்வைப்பானே யறிபவரார்
முந்தக்கமலமலர்ச்செகுத்தா னன்னர்முனனுருவே. (கூஅ)

முன்னந்தாரங்கடந்தூர்ச்செற்றானே மூழுதுகம்பு
மென்னந்தோங்குதினின்றானேச் சென்னைக்கிறையவனே
பொன்னந்தரங்கத்துமரியோன் மருகனேப்போற்றுகிலா
ரின்னந்தாங்கழறும் பலியோனியிலெய்துவரே. (கூக)

எய்தவிற்காமனயன்கூற்றண்டாவித மெண்ணிலின்னி
னேதவிற்காமன்பின்மூழ்கின்றிலே னினன்னையாள்கோனேயே
செய்தவிற்காமனத்தார்க்கரியாய் சென்னைச்சிர்ப்பெருக்கம்
பெய்தவிற்காமர்க்கண்மூவாறு தோய்நலம்பெற்றனனே. (கூஙி)

பெற்றமுள்ளாரையவென்றேத்துஞ் சேயைப்பிணங்குமருட்
செற்றமுள்ளாரையந்தீர்ப்பானைச் சென்னையிற்றெண்டனிட்டு
நற்றமுள்ளாரையர்வாழ்வுங்கசக்கு மெஞ்ஞானமுற்றுங்
குற்றமுள்ளாரையரீகையும் வேண்டுங்கொடுமையென்னே. (கூசு)

என்னகத்தங்கமலப்பொகுட்டேறு மிளங்குமரன்
பன்னகத்தங்கப் பிரான்றரும்வேள்சென்னைபட்டினத்து
மன்னகத்தங்கத்திருக்கோயிற் சேந்தன்மயிலில்வந்தால்
வின்னகத்தங்கடலாங் கடனீரவண்மேவிடுமே. (கூஎ)

மேவியவித்தையொரெட்டுமிக்காளில் வினைக்களித்திப்
பாவியவித்தைவிட்டூடேறச்செய்துகண்பார்முதுசூ
ராவியவித்தையர் தம்மூர்புரந்தவயிற்குமரா
காவியவித்தையன்னுட்கெளியாய் சென்னைக்காங்கெயனே. (கூஅ)

காங்காயவாரிபொப்பாமறை நூறமிழ்ந்தேவர்முற்
றீங்காயவாரினர் கோயிற்றடத்திலிலங்குமுப்பாற்
பாங்காயவாரிணைக் கொங்கையின்பாற்குயர்பாலதென்றேர்ந்
தேங்காயவாரிளப் பென்றெழிப்பாய்சென்னையிற்குகனே. (கூக)

இற்கவலைக்குட்சுழன்றுலகானிலத் தெண்ணில்பன்னூல்
கற்கவலைக்குமையத்துழன்றுங் ககனமின்னூள்
சொற்கவலைக்குருகுங்குமாசனைத் தொண்டரின்ன
லற்கவலைக்குதவுஞ் சென்னையூரிற்கண்டாருய்வரே. (உ)

உய்யப்பணியுந் தவயோகமார்க்கங்களொன்றுமிலேன்
பைபப்பணியும் வெட்கல்குன்றின்னலுர்தரும்பாசமுற்றேன் 18
மெய்யப்பணியுந்து செஞ்சடையானன்னர்மிக்கதொண்டு
செய்யப்பணியும்பரேங்கனவைத்தாள் சென்னிச்சேர்க்குனே. (உக)

சேர்த்தகங்கைக்குளுதித்தானேயுனுகர் தீமகஞ்சொ
னீர்த்தகங்கைக்குண்கலமாக்கொள்வானவிழிச் சோதியனைப்
போர்த்தகங்கைக்குக்குடமேட்டிம் வேற்புபபுங்கவனைப்
பார்த்தகங்கைக்குமென்னிகிதையுஞ் சென்னிப்பதியொத்ததே. (உஉ)

பதிக்குங்குமரத் தருவாகினனைப்பரமனுமுன்
னுதிக்குங்குமரனைச் சென்னிக்குகேசனைத்தொண்டாரது
மதிக்குங்குமரதவனன்தினு னென்னவாழ்த்துகில்லா
விதிக்குங்குமரனைநல்கெமனுர்க்கும் வெருவுநகரே. (உங)

வெருளுங்கராமுமம்பர்வாழப் பொருஞ்சென்னிவேலவனை
யிருளுங்கராப்படச் செற்றுனமருகனையேத்தலன்றி
மருளுங்கராசலத்தார்வாதனையு மிக்கலமென்
றெருளுங்கராவணிப்பெம்மான்றில் வாழ்குநர்சேர்நலமே. (உச)

சேராதவன்றுயரெய்ச் செய்தாய்பலதீயர்முகம்
பாராதவன்றுகூர்கஷியாதினைப் பன்னல்கண்டா
யோராதவன்றுந்தமேரொளிச்சேந்த விணையில்சென்னி
பூராதவன்றுமலைமேற்புரந்த பண்புந்தெங்கே. (உஞ)

எங்குள்ளவருமெனையிகழ்ந்தாருனக் கென்றவற்றோர்
பங்குள்ளவருமுளாருன்னையேதினம்பற்றலினீ
தங்குள்ளவருமையீயரியாய்கொ றமிழ்ச்சென்னியூர்ச்
செங்குள்ளவருகளுதியர்த்தாக்குஞ் சினத்தண்ணலே (உசு)

சினக்குஞ்சுலக்குதப் பொதையக்காளிர்திருத்தியீ
யென்னக்குஞ்சுலப் பிலருடசேச்சற்றிதற்கையைதிலேயே
கனக்குங்குலவருகுணமானிகேட்டக் கவிபகர்தாய்
வனக்குங்குலமணக்குங்கோயிற் சென்னிவளர்கந்தனே. (உஎ)

வளர்தருகைக்குறிஞ்சித்திழிவோன் சென்னிமாகரவா
ழினர்தருகைக்குன்ற மாமுகத்தோன்றுனையெங்குருவென
வுனர்தருகைக்கும் படிவானவேழமுறினுமொப்பா
ளனர்தருகைக்குருளிந்தம் பெய்தாலுமனியிலதே. (உஅ)

அரியிலங்காமையிற்றேன்குழலியாசைவிஞ்சி
யொளியிலங்காமைப் பதத்தேவிழுவதொழிக்குமருட்
கனியிலங்காமையில்வாகனனே மலக்காட்டிழலார்
தெளியிலங்காமையன்கண்கூசுஞ்சென்னியிற்றேகினனே. (உக)

தேகிக்கனியன்னகொங்கையின்னூர் மயற்சேறெனும்பொய்ப்
பாகிக்கனியன்னவோருக்கன்ப னென்பண்பருளா
யாகிக்கனியன்னம்வாழ்வயற் சென்னிக்கதிபமுன்னூன்
மாகிக்கனியன்னவைதீரக்குட்டிய வானவனே. (கூ)

வானவலாரியையாண்டானைச் சென்னியில்வாழ்குகனைக்
கானவலாரிளம்பேதையைக் கைக்கொளுங்கள்வனென்னு
மீனவலாரிதயத்தேதல்வாறு கண்டேத்தப்பெற்று
நானவலாரிகடந்தின்பவாரியினண்ணினனே. (கூக)

நண்ணியமோகக்கடன்முற்றும் வற்றிநினைண்மலர்த்தா
ளெண்ணியமோகவினையாடலியான் செய்யவென்றருள்வாய்
புண்ணியமோகனப் பாணர்க்களியபுகழ்ச் சென்னியாய்
கண்ணியமோகதிர்வேலோடெய்தாதுகவ்வற்றுவதே. (கூஉ)

கவரிக்கணம்பயில்வாவியஞ் சென்னியிற்கந்தனுமுன்
னுவரிக்கணம்பயில் வேலாணைகாடியொருஞ்சும்புக்
கவரிக்கணம்பயின் மொய்க்கினஞ்சாரரிதண்ணளியார்
செவரிக்கணம்பயிலானுற்பெறும் பொருட்டேதெரோ. (கூக)

தேடியருணினவதிர்தரப்பெற்றுச் செழுத்தமிழாற்
பாடியருணிக்கினிபோலும் பேறுறப்பாவிப்பையோ
வேடியருணியளிமலர் வாவியெழிற்சென்னியாய்
வீடியருணியஞ்சேர்கண்களாய் வெற்றிவேற்றெய்வமே. (கூச)

வேற்றுமையின்றிச் சமயங்களாதிநிலைமேவுதற்
கீற்றுமையின்றி நச்சேயாங்குகேசன் கிருபைபெறக்
காற்றுமையின்றிடைவார்க்கரியான் சென்னிக்காவலனியாம்
போற்றுமையின்றியைந்தால் வன்பார்கூட்டம்பொருப்படுமே. (கூடு)

பொடிக்கவினையப்படப்பாடுந் சிந்தில்புலவர்முன்னு
நடிக்கவியைத்தனோன்கேட்கை நல்கிநேசட்கழித்தாய்
செடிக்கவியைத்தருமேற்பாயுஞ் சேலையுஞ்சென்னிக்கந்தா
விடிக்கவியைபரவன்னூர்ச் செருக்குமிகலருமே. (கூஎ)

இகலக்தனிற்கவுதைத்தார் தூதற்கண்ணிடைத்துதித்தா
யகலக்தனிற்கதிர்வேலணிக்தாய் சென்னியாண்டிருத்தாய்
பகலக்தனிற்கச்செய்தாற் கொன்றுளான்முதற்பத்தர்புகழ்
புகலக்தனிற்கலக்தினபுறுமாறு புலர்வதுண்டே. (கஎ)

புலவிக்குறத்தியைவேண்டுகின்றாய் இளம்போற்றிக்கெஞ்சங்
கலவிக்குறத்திவருந்தச்செய்தாயெனுங் காரணமென்
னலவிக்குறத்திகழ் செல்வாம்பல்வாய்விண்டுகன்குரம்பாய்
குலவிக்குறத்தில்புகழ்தோயுஞ் சென்னியிற்கொற்றவனே. (கஅ)

கொற்றவனென்றுறழ் பேரொளிதோய்ந்துகுளிர்குகவே
ளற்புயனென்றுருக் கொள்ளவல்லான்செல்வீரன்னகர்ச்சேய்
கற்றவரென்று பிறர்வார்தஞ்சங்கனிகாதிலுண்மை
சொற்றவரென்றுணையல்லான மற்றொன்றுந்துணையல்லவே. (கக)

துணைக்கயற்கண்ணிக்கரவீந்தாளிலுஞ் சொற்கிற்கு
மிணைக்கயிற்கண்ணியங் குன்றவென்றுன்செற்செலேயன்றபுன்
பணைக்கயற்கண்ணிமிர்சென்னியஞ் சென்னிப்பதிவினைனே
யணைக்கயற்கண்ணிய சோற்பனத்தேயென்னைக்கருங்கியே. (கம)

ஆராதனஞ்சயிலம்பகதோகை மணிமினமர்ச்
சேராதனஞ்சயிலம்பகத்தோகையன சிந்தித்துளன
காராதனஞ்சயிலம் பகத்தோகையகாவிற்சென்னி
யோராதனஞ்சயிலம்பகத்தோகை யணிவிண்ணுண்சுடர்க்கே. (கச)

கடலேயிலாடிய பெம்மான்மசனைச்சரர்களுய்ய
வடலேயிலாடியன்றுள்ளானைச் சென்னிக்கிரிதிலைக்
கடலேயிலாடியக்காக்குருகாதலைக் காணப்பெற்று
னடலேயிலாடிட்டுபோன்று சொற்சினவையறுமே. (கட)

கவையகத்துக்கஞ்சகிலனறிவே னுள்ளேகம்புமன்ப
ரவையகத்துற்றுக்களிகூரச் செய்தருளாழிசுற்று
மிவையகத்துள்ளவரொள்ளிடமாறுமிசைத்தனியே
செவையகத்துங்கடற்சென்னியின் வேற்கைச்சிறுதெய்வமே. (கங)

சிறுக்காதவன்மைமிக்கெய்தியதான் மனஞ்சிரழிந்த
மறுக்காதலப்புணர்ப்புறுதற்றோ பொன்மயிலில்வந்தா
னிறுக்காதவர்க்கொடுசெய்தனம வேலொன்றொடித்தகையாய்
செறுக்காதவஞ்சரில்லாச் சென்னிவூரருட்சேவகனே. (கச)

சேவடிக்காசைசிறிதுமில்லாச் சிலர்செப்புபுன்சொற
பாவடிக்காசையுமேற்றருள் கூருமெய்ப்பண்புடையோன்
கோவடிக்காசைமலர்மேனிக் கானக்குறத்திகொண்கன்
பூவடிக்காசையஞ்சேர் சென்னியாளும்புரவலனே. (சடு)

புரவலராதியபொய்ச்செல்வா தம்மைப் பொருட்டுத்து
மிரவலராதியலாதருளாட லெனக்கருள்வாய
குரவலராதிச்சென்னைக்குகாதண் குறிச்சிதருங்
கரவலராகிழங்கைவேற்கந்தா வுமைகாதலனே. (சசு)

காதலடையலர்கோவாயிருப்பக் கனிவில்குற
மாதலடையணிவேட்டினின்றுயருள்வாழ்க்கைத்தொண்ட
ரோதலடையகின்றேனுள்களேன் சொற்கட்குவப்பிலவே
சாதலடையலர்க்கீவார்தஞ் சென்னைத்தமிழ்க்கந்தனே. (சஎ)

தமிழாவலிலெறுத்திட்டாய் கொலென்னத்தவிக்குமென்னை
யுமிழாவலிலடடாரினரென்னுவ தோர்மிலையோ
சிமிழாவலிலவத்தெழுமுலையார் மயற்சேற்றினிடை
யமிழாவலிதவிர்த்தாள் சென்னிமேவுமயிற்கந்தனே. (சஅ)

யுயிர்கந்தனரணன்போற் பணிமீதுகின்றுமெழின்
மயிர்கந்தனரணன்வாய்விடக்குட்டுமெயுடையான்
மொயிர்கந்தனரணனிக்கொல்குருான விறுதன்சென்னினை
வயிர்கந்தனரணன்மார்க்கெபேறும் வழங்குவண்டே. (சகூ)

வழங்குஞ்சனன்கென்மனஞ்சாடியெரப்பெற்று மன்னையாளைக்
கழஞ்சருஞ்சனன்னடையாதியினுட்டங்கழித்துய்க்கிலேன
முழங்குஞ்சனக்கரிமுமதகரற்றமுதிர் சென்னியாய்
பழங்குஞ்சனகழுச்செய்யுமெந்தாயுள் பாவித்திடே. (சஙு)

பாலாற்றணியவிர்தொன்னுட்டுச் சென்னைப்பதியினிற்செம்
கோலாற்றணியனவுணரைச் சந்தகங்குத்திக்குத்தி
வேலாற்றணியப்பொருவோனவன் புகழ்விண்ணவருங்
காலாற்றணியதுயிலான் சொல்லாற்கொஞ்சங்கற்றனரே. (சஙூ)

கற்றவிதாரக் கவிவாணர்போற்றிக்கருத்ததனும்
பற்றவிதாரணிக்குன்றெங்குஞ் சென்னைப்பதியினும்வாழ்
வுற்றவித்தாரணச்சென்னியெனபார் தம்மூனுங்குமிலை
முற்றவித்தாரடியேனெஞ்சை யென்னமொதிருவனே. (சஙூ)

மொழிக்கரும்புச்சுவைகாட்டு மின்னுருமோகனியு
மொழிக்கரும்புனமையுற்றேனென்முலைவைகொழுவினையாய்
கழிக்கரும்புட்கருங் கல்லெறியாமொலைக்கறவினையோ
விழிக்கரும்பும்புனலார்க்கெளியாய் செனனிவேலவனே. (கூக)

வேலங்கையாணையன்றிட்டதவாம்பல வெற்புமுள்ளான
நூலங்கையாணியர்போற்றொழிற்சென்னி நகருடையான்
சிலங்கையானேயோடார்கை யென்னத்தெரிந்தின்ன
மலங்கையானேவென்றுனெனவாழிச்சைவர்தமதுவே. (கூச)

வக்தனக்காரணப்பைங்கிளியாக்கிய வானவன்வேற்
கந்தனக்காரணியங்காட்டுஞ் சொல்லினகண்ணுதல்லீழ்
செந்தனக்கிரணபாலுண்டவாயன் திருச்செந்நையா
னந்தனக்காரணியார்சொல்லுவாய் கலியாணங்கே. (கூஎ)

ஆரணங்கட்குமறியாததாகு மறுமுகத்தோர்
பூரணங்கட்குளிர் கொன்றையினுர்விழிப்புத்திரனுப்
பாரணங்கட்குன்றுதோறுடிச்சென்னப்பதியில்வர
லாரணங்கட்குறைதீர்வதற்காம்பிரியெய்தலினே. (கூஅ)

எய்தலியாறுவயதிற்குண் மூன்றிலொன்றென்னுமுன்னுன்
மெய்தலியாறுகவியிடைவேன கடைவேலெறிந்தில்லிடப்
பெய்தலியாறுங்கடல்பேரல வைப்பதைப்பேதித்சென்னை
யைதலியாறுடையார்தவம் பார்ப்பதிம்மைகன்றே. (கூக)

அம்மைக்குவித்துவிருப்பெண்ணு றூன்மூறையிய்குரோ
டெம்மைக்குவித்துச் சும்மாகவகைவத்திலேழ்கடல்சூழ்
கொம்மைக்குவித்துயரந்தீர்வதென்னிக் குலியவிட்டா
யிம்மைக்குவித்துமம்போல் கந்தாசென்னியேத்துனக்கே. (கூஉ)

உனக்கந்தரங்கம்புலியன்றம் மிடத்துண்டுகொலென்
மனக்கந்தாங்கொண்மான் மருகாசென்னிவாழ்முருகா
கனக்கந்தாங்கம்புக்காதுடையா லெறிகைதொழுமான
மனக்கந்தாங்கம் பொலிவாழ்வுறச்செயுந்தன்மையெள்னே. (கூக)

தன்மையிலாடவர் நாணுறவிரர்தருக்குமிகப்
பொன்மையிலாடவெனமுன் வந்தொருசொற்புகன்றருளாய்
முன்மையிலாடகநாடுய்ய வேதமுருகமுகட்
டின்மையிலாடனத்தார்வாழுஞ் சென்னிக்கிறையவனே. (கூஎ)

நிலையவன்றன்தலைவனைச் சென்னிக்கினியவனை
மலையவன்றன்றுயபுயத்தானை வணங்குகில்லீர்
பிலையவன்றன்தமுஞ்சூலமுங்காட்டிப் பெரும்பகடு
நிலையவன்றன்கன்வந்தாலென் செய்யநினைக்குதிரே. (கூக)

கினைக்கானவம்பலகாட்டினை யிவ்வழிசெல்லாவிட்டம்
வினைக்கான்வம்படுகோவோடுதோய்ந்து வெருட்டகொல்லே
னெனைக்கானவற்பொலம்பூணி லொன்றேனுமின்றியினன்றுக்
கினைக்கானவப்பிடிமேலா தமிழ்ச்சென்னைச்சேவலனே. (கூட)

லவனையானனமாருக வப்படிவந்தகர்த
னலவனையான்கருணீங்காத சேய்செல்லைகாயகனே
புலவனையாமுனங்காத்த கருணையைப்போக்கினனே
யிலவனையாயன்னதாமனையாய் நிசனியுரையே. (கூக)

னீயாகவந்துதித்தாண்டு மென்னதெருஞ்சிலிருட்
பேயாகவந்துயரச்செய்கின்று யினிப்பேய்சுளதோ
மாயாகவத்துற்றிமாண்டனவு மிங்குவரச்செய்திடே
தீயாகவத்தும்பிதோழாதிருச் சென்னைச்செங்குருக்தே. (கூ

சென்கணம்போருகமானையர்மைந்தென்னைச்செவ்வேள
வெங்கணம்போருகக்கத்தானவர்க் கென்னைமெய்யைபொனி
லெங்கணம்போருகமகியு மென்பயனிதனினே
வின்கணம்போருகச்சின்னமன்னே நினையைந்திலிரே. (கூஙி)

இலங்கத்தவஞ்செய்யலோம் கஞ்சாமலிகத்துமுண்ணமை
துலங்கத்தவஞ்செய்யதின்றுலே னிகழ்தூலவுட
லலங்கத்தவஞ்செய்யதாமென்னனுள்ளைகொனரைக்கதினேரட்
கலங்கத்தவஞ்செய்யசென்னீர்கல்லூர் புகழ்கர்தப்பனே. (கூசு)

கர்தப்பனிக்கடம்பாரத்திற் பாமகர்காதனமுற்று
மர்தப்பனிக்கடம்பாகாலுஞ் சென்னைகாயகனே
கிர்தப்பனிக்கடம்பாமாடடம்நீர்த் தருட்பிர்கல்லியான
வெர்தப்பனிக்கடம்பாழா முன்வாழ்கைவிரும்பனமெய்யே. (கூன)

மெய்யனர்தத்தையென்பாற்சொற்றும் பொய்யின்மினிர்தரச்செய்
பொய்யனர்தத்தைத்தமிழ்கேட்ட தேகென்பொற்புயர்வேற
கையனர்தத்தையர்காதிடத்தோர் சிர்றகழுறுஞ்சென்னைத்
தையனர்தத்தைதொழிற்சோலிம் செய்யுர்துணிவினனே. (கூஎ)

துனியனந்தந்தரத்திற்கேற்க நல்குரந்தொண்டெய்து
பணியனந்தந்தரங்கத்தார் தம்பாற்சென்றுபற்றிறந்த
கணியனந்தந்தரறியச்சொல்லாய் மைக்கருத்துனைத்தான்
மணியனந்தந்தரவல்லார்தஞ் சென்னியிலவாழ்குகனே. (கூ)

வ[illegible]முக்கனியஞ்சுசெப்பாகப்பாடல் வழங்குகர்முற்ற
முழைத்தனியருமந்தரசாலுக் தகைவினக்கர
பேழைக்கனியஞ்சுசெனனியவேபாற் கொளெழிற்சென்னையாய்
கோலைக்கனியஞ்சுகஞ்சேரச்செய்த குருபரனே. (எ)

பரந்தமனத்தைகின் பாதாம்புயத்திற்பதித்துனினே
கரந்தமனத்தையருள்கூரச் செய்தென்னுதாத்தருள்வா
யிரந்தமனத்தைகொள்வா லின்பத்தானுழற்றெயிலங்கா
னிரந்தபனத்தையிலா ரென்னேபூரிடைகின்றவனே. (எக)

கின்றவனதிரியெங்கணுக்கொண்டர்கணெஞ்சுதொறுஞ்
சென்றவனத்திரிபுத்தடிக்கோன திருச்சென்னேப்பிரான்
முன்றவனத்திரிவாறெக்கோர் முருடாமக
கொன்றவனத்திரிந்தாமென்ற ஞாலமூணர்த்துய்மினே. (எங)

உணர்காவியன்பிற்களிகூர்ந்து பாதவத்துத்தமரே
டிணங்காவியங்குகன்னுள்ளாருமோ பழியெய்துங்கொலோ
வணங்காவியன்னகுமாதல்லான் மற்றமாகர்சற்றும்
பிணங்காவியனருளா ரென்னேமேவுமபிரபலனே. (எக)

பிரபத்தமாவனைகானறியாத்தொகைபேசியுமென்
னரபத்தமாவனைத்திடப்பார்த்தில்லை ஞானகல்காய்
கரபத்தமாவனக்கொங்கைகளாக் கொளனுக்கர்தவொணனுர்
மரபத்தமாவனஞ்செற்றெழிற் சென்னேயில்வாழ்குவனே. (எச)

வங்கிகுமாரன்கணெபெய்யப் பெய்யவளர்த்தெண்டோட்
பங்கிகுமாரனபழுதறுஞ்சென்னேப் பதியின்மின்னுர்
சிங்கிகுமாரன்றிருப்புகழ்பாடுக் நிதத்தினர்க்கு
முத்திக்குமாரனடிதாதொளியா யெங்குமுன்னிற்பனே. (எடு)

முன்னங்கமலத்துணைமுகையோ டெழுமுதமிழ்ப்பாப்
பன்னங்கமலிகொண் கற்றுதித்தானேப்பரன்குருவன
மென்னங்கமலத்திரண்டையு மொப்புவரேமெய்தார்
பொன்னங்கமலவளர் சென்னேகோருடோதக்கே. (எக)

கந்தசுவாமி திருவந்தாதி.

போதகதவாரணச்செல்விகேள் திணைபொலிந்ததனு
லோகத்தவாரணமெய்திகொர்தே னெனேயென்றளிப்பாய்
தீதத்தவாரணன்கூடலென்றோலிட்டுக் கெஞ்சவென்ற
நீதத்தவாரணக்கேதனந்தோய் செனேனேயத்தனே. (எஎ)

நேயம்பலத்துற்றிடாதென்று காய்கெறியினர்முன்
மாயம்பலத்துழலுஞ்சிறியேனையும் வாழ்வித்தநே
பாயம்பலத்துணைக்கண்ணர்களாடிப் பரவுசென்னைச்
சேயம்பலத்தினரர்தருஞ சத்தித்தருக்கையனே. (எஅ)

னகிப்பிக்கண்ணிய பலபடையானைக்கருணைமலி
மையணிக்கண்ணியருவ பாலனைச் சென்னைவாழ்குகனை
மொய்யணிக்கண்ணியன்றனே யெனவுமொழிகுவோர
மெய்யணிக்கண்ணியம்பெற்றவன் சீருளர்விந்தகரே. (எக)

விந்தகருக்குழுதலாயகால்மறை வேண்டுகர்முன்
வந்தகருக்குயர்பேறளித்தானையணிச் சென்னைபூர்க்
கந்தகருக்குழிதூர்த்தாளென் றேத்துகர்காமர்புலே
மந்தகருக்குமணிகேள்வனுறை மாண்பினரே. (அய்)

மாணைகாடரிக்கிந்தானைச் சென்னைவாழ்குகனை
நீணகாடகத்தான மருகோனையென்னெஞ்சமிசை
வீணகாடலென்றெண்ணன்மினே புலேவாழுத்து
நாணகாடரும்போற்றத் தபிழ்கிலேகட்டுதற்கே. (அக)

கட்டம்பயிலவல்லார்தருஞ்சேய் சென்னைநாதனிமைக்
கொட்டம்பயிலன்னகண்வள்ளி நாயகன்கொற்றவைவேல்
விட்டம்பயிலடல்வேலவற்கன்றியென் வெய்யசெஞ்சொல்
னிட்டம்பயிலனவுற்றவக்காளினு மெய்திற்றின்றே. (அஉ)

இன்றைக்கயிலேயொருக்கால்விட் டென்றந்திடாச்செயுங்கற்
குன்றைக்கயிலேதிருநீறுகல்கி முன்கூறியசொல்
லொன்றைக்கயிலைக்க மாங்கனியாகச்செயொன் சென்னையாய்
கொன்றைக்கயிலேப்பிரான்மதலாய் பற்பலகோலத்தனே. (அங)

கோலங்களாயிரங்கொண்டாடுஞ் சென்னைச்சுமரனது
மாலங்களாயிரங்குற்றமே மாரன்வடிச்செயதென்
காலங்களாயிரங்கண்சோரவாட்டிடற்கன்டிடித்த
ஞாலங்களாயிரர்தான் மகன்காணென்னகத்தன்றே. (அச)

நக்கனேயட்டவிதமூர்த்தியானவன் ஞானமில்லாத்
தக்கனேயட்டபிரான்றவப்பேற தனேவிழ்வீர்
திக்கனேயட்டவெண்பாலன்ன சொலலிதிருமடியின்
மைக்கனேயட்டடீர்ச்சென்னேயிப்பனமேயிலுண்டே. (அஎ)

மலைகளையன்றுகடலேழுங்கடந்து வருமயிலான்
கொலைகளையன்றுனென்னுங் கம்பாருட்சூகன்குறத்தி
முலைகளையன்றுயர்தீர் சென்னையூர்வளமுற்றகின்ற
நிலைகளையன்றுகொல்கண்ணுடையார் சொல்வார்நித்தமுமே. (அசு)

முத்தங்கவலீ படவிடித்தாய் மிகநெஞ்சயர்ந்தேன்
முத்தங்கவலீப்பொருதூலீயார் விழிக்கோல்கமீளீப்
பத்தங்கவலீயுஞ்சூழ்ந்ததந்தோ வருட்பார்வைகல்காய்
முத்தங்கவலீப்புனற் சென்னைமாநகர் முத்தையனே. (அஎ)

முத்தையனீயகனகையாரிளமூலை மோகமெனும்
பித்தையனீயவிடாவெனக் குன்னருட்பேறெய்துமோ
தத்தையனீயத்தமிழ்த்தேரனே தினைதத்தண்புனவா
சத்தையனீயனத்திற்சுழனீர்ச் செல்வனத்தானத்தனே. (அஅ)

தானத்தனத்தனதெய்யென்ற கூத்தினர்தம்புதல்வன்
வானத்தனத்தனங்கான்க்குயிலே மனங்தசெவவேள்
பானத்தனத்தனந்தம்புகழ்க்சேய் சென்னைபட்டினத்கியா
னீனத்தனத்தனத்தம் பொருந்தாதருளீகுவனே. (அக)

ஈகையிலாதவர்தம்பொருட் சீர்கண்டிரக்கவென்பப்
போகையிலாதவர்போன் முனில்லாதபொறுப்பதென்னே
வாகையிலாதவக்தோர்க்கெளியாய் சென்னைவாழ்குமரா
மாகையிலாதவரையார் மைந்தரினமனமவலீதே. (கூ)

மனக்காதலானவெல்லாக்தருவா யென்னும்வாயினஞ்
மெனக்காதலானலமெய்தமுன னின்றிலியிவ்விளப்ப
முனக்காதலானவைக்கஞ்சிலன்காண் பெற்றுளார்புகழ்வக்
தனக்காதலானத்துலாம்புனற் சென்னைத்தமிழ்க்குகனே. (கூக)

குகையினமார்பலகுன்றெனச்சென்னையிற் கோயில்கொண்ட
வகையினமார்பத்திசெய்திரக்தார் முன்புவாஞ்சைசெல்கி
யகையினமார்பறித்தார் பொருட்பேறு மளிக்கிலிவேற்
றகையினமார்பதடந்தாமரைத்தண் சரவணனே. (கூஉ)

சரவணவாவியில்வந்தனைச் சென்னையிற்சார்ந்ததொண்டர்க்
கிரவணவாவிதஞ்செய்யவல்லனீ விட்டெட்டியென்னு
மரவணவாவியுள்ளார்கடைதோறும் வருந்தன்னலீ
சிரவணவாவியைந்தின் றமிழ்ப்பாடுக்கிறத்தினனே. (கூச)

கிறந்தானமாகமுதல்வனவெனுஞ் சிந்தைமயற்
றுறந்தானமாதவர்தம்மோடு கூட்டிநின்றருண்டருள்வாய்
மறந்தானமார்கமீதேதறிச் சென்னைவளம்வருவா
யறந்தானமரலெனச்செயவா ரதியமருமுகனே. (கூச)

அறுகாலவாங்குரவாரம்பூனை சென்னையானன்பிலார்ச்
செறுகாலவாங்குவருமாறெனைக் கில்லைதென்பொதியைச்
இறுகாலவாங்கும்வினைஞணீக் கென்றுர்க்குஞ்சிலர்க்கயன்பான்
மறுகாலவாங்குடலிலலியென்றே சொல்லுமாமறையே. (கடு)

மாமரமட்டவடிவேலன் சென்னையில்வந்தவுலாக்
காமரமட்டமருண்டவெ ேபதைகரியமைக்கண்
ணுமரமட்டமலவெயெள்ளுமவனஞ்சிலான்
சேமரமட்டநிகரென்றரினிச் செய்வதென்னை. (கசு)

செய்யகனகவரையில்லுளார்தவச் செல்வசென்னை
யையகனகவனை யன்புதவியருள்குமர
துய்யகனகவனையத்தனந்தயன் ரெட்டனையில்
வையகனகவனாத்தவிர்தியினை மாற்றுதியே. (கஎ)

மாற்றுயராடகவம்பலத்தான் மகன்வானவர்தம்
மேற்றுயராடகந்தீர்த்தோன தமிழ்ச்சென்னைவேள்பொடிதோய்
பாற்றுயராடகவெலலாங் கைக்கொள்பவன் ...லப்போ
போற்றுயராடகத்தென்னையும்வேண்டல்புதுமையன்றே. (கஅ)

புதுமைக்கதியநிந்தோச்சும்பிரான் சென்னைப்புனியவேள்
கதுமைக்கதிரியிலான்றன்னை நாடுங்கருத்தினர்க்கு
விதுமைக்கதிகமெனத்தக்கதா கிந்தைமேவிடினு
மதுமைக்கதிக்கொருசாதனமா மென்னுமாரணமே. (கக)

ஆரணமற்றதும்புரிழுலு மீடலறமெனச்சொல்
காரணமற்றதுபோற் பிறழ்ந்தாலுங்கருதிய
பூரணமற்றதுதொம் மென்றரற்குப்புகன்றபடி
சீரணமற்றனசென்னையிதகந்தன் றிருவருளே. (கூ)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

சென்னையந்தாதிகண்மால்கொண்டுவாடிதியங்கிடினுஞ்
சென்னையந்தாதினுக்கேசெயும்பாழ் மிடித்தியறினுஞ்
சென்னையந்தாதித்தெயெள்ளுமவன் விதிசெய்க்கணியுஞ்.
சென்னையந்தாதித்தமிழ்க்கவிநாலுந் தெளிந்தவர்மினே.

தெய்வமேதுணை.

முருகக்கடவுளே.

அநுபவப்பதிகம்.

கோசைவெண்பா.

திண்ணியரேகமயூபமயிற் செவ்வேடிருவடியென
வண்ணிலொற்றத்தகவின்பாட - விண்ணிடத்து
மண்ணிடத்தூர்தானுவயங்கு மவனருளே
யெண்ணினர்பொற்றுணையாமே.

கலிப்பாக்கள்.

இந்தவுலகத் தியற்கைசற்றுமாராமற்
பந்தவினையிற்பரிக்கும் பண்பறிந்துஞ்
செந்தமிழ்ப்பாட்டானதொன்றுத் தீராதகித்தையுடைக்
கந்தன்றிருவடியென் கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (க)

சோங்கேயனையமுகிற்கோதையர்மால்கொண்டெழுமும்
பாங்கேயருவாய்ப் பரவிக்கும்பாடறிந்துத்
தின்தேனுஞ்செய்யார் திருவுளத்திற்செவ்வெருளிருங்
காங்கேயன்சேவடியென் கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (உ)

சங்கைமுழுதொதியுந் தவமையும்புரிதாரணியிற்
செங்கைவிரித்துதிரிகின்ற திதறிந்தும
பங்கயப்பூந்தொட்டிலவைத்துப் பல்காலுந்தாலாட்டுந்
தங்கைமகன்பொன்னடியென் கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (ங)

பொய்வேளுக்கஞ்சிப் புலர்ந்துபுகுகுறையு
மெய்வேதனையால் வெதும்புமவினையறிந்து
செய்வேலும்வச்சிரமுங்கிழனிச்சூலமுங்கொள
கைவேண்மலரடியென்கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (ச)

தாமத்தொகுதி கலிலார்போனிலதிறு
மாமக்குழலார் தமக்குருகுந்தன்மைகண்டு
மீமத்திலாடுமவ ரீவறுகனீடில்பெருந்
காமர்த்திருவடி யென் கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (ஞ)

பூவலயஞ்சுற்றிப் பொருளாசைப்பேய்பிடித்துப்
பாவலங்கல்விற்றலியும் பாவமுளேனென்றறிக்துஞ்
சேவலங்கையேந்திச் சிகரிதொறுஞ்சென்றுமிங்
காவலவன்பூவடியென் கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (சு)

செல்வர்மனைவாயிறொறுஞ் சென்றேங்கிச்சிக்கைநொந்து
பல்வகைப்பேராண்மையையும் பாழாக்கும்பண்புணர்க்துங்
கொல்வதஞ்சுவார்க்கெளிய கொற்றவைவேற்கோமான்பல்
கல்வரையான்றனபாதன் கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (எ)

பாழிநெடுந்தோளார் பலரைப்பகையாக்கி
யாழியுடைப்பாரி லலமந்தலைதல்கண்டுங்
கோழியெழுதுங் கொடிக்கோமான்கோதறுஞ்சீர்க்
காழியான்றன்பதமென்கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (அ)

வேண்பயன்முற்றுமெய்தும் வேட்கையுற்றுமேதினியி
ணைமின்றிமற்றையர்போ னுட்கழிக்குந்தன்மைகண்டு
மாணவச்சூர்மாய்த்தபிரானந்தரத்துள்ளார்தமக்குங்
காணரியசேவடியென் கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (கூ)

நீசநெறியொழிந்து நீணிலத்தோர்வாழ்வதெண்ணும்
பாசமுற்றும்பொன்விரும்பும் பங்கமறுப்பண்டுகண்டு
மீசன்றுதன்மூவர்களு மேத்துமெழிற்குகவேள்
காசகன்றசிற்றடியென் கண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (ஏ)

பத்தியொடுகூடிப் பலவாறுதொண்டுசெய்யு
முத்தமப்பண்பெய்தாமலார்தோறு மேகல்கண்டு
மத்தனுக்கோர்சற்குருவா யாறுநெறிக்கும்பொதுவாங்
கத்தன்றிருவடியெனகண்ணிலொற்றத்தந்தானே. (ஐ)

நெல்லைப்பதிப்புலவ னீடுபுகழ்ச்சென்னியிற்சொல்
சொல்லைப்பரிந்தகுகன் றெரல்புவியிலளவில
கல்லிவிரும்புபதங்கண்ணிலொற்றத்தக்கவமை
பல்லோர்நெஞ்சத் தவரறியக்கூடாதே. (ஒ)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

24

சிவமயம்.

சென்னைச்சிவன்பதிகம்.

நேரிசைவெண்பா.

சென்னைச்சிவனே திருவருட்பேற்றிச்சைகொள்ளு
மென்னைத்தொடர்ந்தாளுமீசனே- யன்னையொரு
பங்கிருக்கவாழும் பரனேயின்பத்தருட
னெங்கிருக்கச்செய்யினுநன்றே.

கலிவிருத்தங்கள்.

அருமறைமுடி வறியாமற்றமியேன்
தெருமருபழவினைதீரப்புரிவாய்
மருமலரிதழிகொண் மார்பத்திறைவா
திருவளர்மருவியசென்னைச்சிவனே (அ)

ஏதமிகப்பெறுமென்னைப்பெரியோர்
போதமுறும்படி பூரித்தற்கிசைவா
யாதவனம்புலி யழலாய்விழியாய்
சீதரனும்புகழ்சென்னைச்சிவனே. (ஆ)

பாவமிகப்புரி பவருக்கெமனு
மாவலிவித்தினையது மெய்ப்படுமோ
மூவலில்சத்திய முடிவாமுதல்வா
தேவர்தமூர்திகொ சென்னைச்சிவனே (இ)

கம்பொளிர்கின்செவி களினுட்புகலுஞ்
செம்பொருளின் கவிசெயுமாறறியேன்
நம்பொருமைப்படு நனைமால்விடையாய்
செம்பொன்வளர்திகழ் சென்னைச்சிவனே. (ஈ)

உன்னினினைத்தக முருகித்துதிகூ
றென்னையிகத்தினிலுழச் செயலேனே
மின்னையிடத்தினின் மிளிர்வித்தவனே
தென்னைமிகப்பொலி சென்னைச்சிவனே. (உ)

சென்னைச்சிவன்பதிகம்.

பக்குறழ்மென்முலை பழகத்தருவார்
தக்குணகண்ணிய தவமென்றுறுமோ
செக்குவர்வெற்புறழ் திருமேனியனே
சிக்குமுழங்கிய சென்னைச்சிவனே. (சு)

விண்டருகும்வாழ்வையு மெய்யென்றிசையா
நண்புடையாரொடு நானென்றுறுவே
னெண்புனைவேரி யுடையுள்ளவனே
தெண்புனல்வாவிகொள் சென்னைச்சிவனே. (எ)

விசையனடித்தலமேனளருள்வா
யிசையுமனத்தினே யேனளகிலையோ
வசைதவிரென்னைவகை வடிவானவனே
திசையினர்மெச்சிய சென்னைச்சிவனே. (அ)

ஆனேழுகத்தினெ டாயில்வேலனிகைச்
கோனையளித்துள குணமின்றிலையோ
மானேகிகத்திகழ் மழுவேராடணிவாய்
சேனைவனப்பவிர் சென்னைச்சிவனே. (கூ)

கால்வர்முனுற்றுள கலமோர்திறிதென்
பால்வருமாறருள் பாலித்திடுவாய்
கோல்வளையாண்மகிழ் குணசங்கரனே
சேல்வளநீர்மலி சென்னைச்சிவனே. (ஙி)

பாடியநூல்வழி பலமாதவனைத்
தேடினர்மேவிய சென்னைச்சிவனை
நீடியரிங்கிகழ் கெல்லைச்சிறுவன்
கூடியபாடல்கள் கவைதோய்வனவே. (ஙக)

முற்றிற்று.

தெய்வமேதுணை.

சிவமயம்.

திருவொற்றியூர்ப்பதிகம்.

தேரிசைவெண்பா.

ஓங்குந்திருவொற்றி யூரிலுறையுத்தமனே
வீங்குங்கள்பமூலமெல்லியலாள் - பாங்கு
மகிழுஞ்சிவனே யெனவன்னெஞ்செனுங்கள்
னெகிழும்படியருட் செய்வீ.

எண்சீர்விருத்தங்கள்.

சிற்றெறும்பின்மெனகுடரினுண்புழுவுந் தெய்வமேயெனத்தெ
ளிக்குளேனெனினுஞ், செற்றபேருடற்றசைதகர்வார்மேற் கினை
நீக்குளந்தீர்ந்திலேனந்தோ, கறைறவார்சடைக் கண்ணுதற்பரனே
காயிலம்மலவுரக்காவலுள்ளானே, யொற்றையேறுகைத் தும்பரில்
வருவா யொற்றியூரிடத்துறையுத்தமனே. (க)

தெய்வசந்தெளிக்கொலையையுநீக்கார் சிலருமெய்யருட்சீர்பெறச்
செய்தாய், செய்வதன்றதென்றுலகெலாமுணரத் திருத்தல்வேண்டு
மிச்சித்தையெனளித்தாய், கைவகாயகனே யொருபுலவன்றமிழ் வி
ழைத்தொருசுநியல்பானடந்தா, யுய்வதற்குரியார்பலர்வழுத்துமொ
ற்றியூரிடத்துறையுமுத்தமனே. (உ)

ஆனெருச்சுடுமடலே போர்த்தெழுக்தோ னாந்துமோதிடமவ
ஞவிட்டதனுன், முனுணக்கினிதெனக்கொள்வார்வசமாத தறுகு
ணாளிலென்மன்னீயேன்படைத்தாய், தேனெருமலர்க்கடிக்கையக்தொ
டையாய் செறிந்தவார்சடைச் செங்கனற்பொருப்பே, யூனின்வேட
கையுளருணர்வரிய வொற்றியூரிடத்துறையுத்தமனே. (ங)

செந்தமிழ்க்கவைகுறைத்ததோவலதின் திருவுளத்தருட்சிர மை
றைத்ததுவோ, வெந்தழுழ்வினைவல்க்கினைத்தனையோ யாதுகாரண
மேதிர்வாரிருந்தாய், கந்தவார்குழைக்காதடையானே கங்கைசச்
சினிசன்மணமுடித்தா, யுய்ந்தகாவலூரனைத்துயர்செய்தா வொற்றி
யூரிடத்துறையுமுத்தமனே. (ச)

அலகமாதவத்தினர்திபலபூண் டட்டமூர்த்திபுமாய்நிலைறத்து
ளே, யெனதுபுனகவிக்காசைகொண்டுவா திருவர்செஞ்சமுமீண்ட
தியாதோ, பனகமார்த்தபர்ஞானுப்புடையானே பாலமீதுகண்படை
த்தவானவனே, புனலரும்பெரும்புகழுடைச்சிவனே யொற்றியூரிட
த்துறையுமுத்தமனே. (கு)

நீறுபோர்த்தஞ மாதவர்பல்லோர் நினையுமாறருளீபுரியாயே,
லீறுதீர்கதிரல்கினும்வேண்டே னெனுமிவ்வாண்மையெற் கீந்தவரு
ரோ, வாறுசூடியசெஞ்சடையானே யைந்துமாமுகத்தருட்பெருங்க
டலே, யூறுசெய்யிடமமுதனைக்கொண்டா யொற்றியூரிடத்துறையு
முத்தமனே. (கூ)

எண்கண்வேதியன்வேள் கொடுங்கூற்றனென்னு மூவர்தம்மிக
ழும்வெனறனையோர், திண்கராகலதுரியொடுவிடைமேற நிகழுமா
ளுஞ்சிறிதிரங்காயோ, வுண்கண்மானிகொருத்திபங்குடையா யுல
கமியாவையு மொழிக்கவும்வல்லா, யொண்கலாமதிப பிளவணிச
டையா யொற்றியூரிடத்துறையுமுத்தமனே. (எ)

குருகுலத்தொருகாளைவில்லடியாற் குளிர்ந்தகெஞ்சகன்கொடி
யனைமெடுக்கும், பெருகுமுத்தமிழ்க்கவிகளின்மகிழ்பாப பெற்று
தோய்தரலபிழையலாமுறையோ, செருகுகொக்கிறகவிர்தீ வோ
த்திருவுருக்கொடுஞ்செருச்செயம்மிசைசந்தா, யொருகுலத்தி
த்தியானே யொற்றியூரிடத்துறையுமுத்தமனே. (அ)

மாலுகான்முகப்பிரமனுமுன்னே வணங்குகின்றதோர்வண்மை
யதல்ல, வேலுளாஞுகெரிமுகன்மகவா விளங்குமான்மணெனுமி
ரகளித்திலேயோ, பாலுகாணுறத்தக்கவெண்ணீறுபரந்தசெந்தகைப்
பவளமேனியனே, யோலும்வால்வளைக்கையினள்பாகா வொற்றியூ
ரிடத்துறையுமுத்தமனே. (க)

காழிமாகரர்க்கவணியன்முதலாக் கழுமுதல்விரிக்காகினிமழி
ப்ப, வாழினல்லுமகிழ்வராவாஞ்சைவருத்தலென்ன தமனமெள
த்தகுமோ, தோழிமாமொடுதவம்புரிவாளபாற் சொல்லொணுதொ
பூ சொல்லவுத்துணிந்தா, யூழியாயிரங்கோடிகண்டோனே யொற்றி
யூரிடத்துறையுமுத்தமனே. (ங)

பிழையெலாம்பொறுத்தருளவல்லானைப் பெற்றமேறியபெருந்
தகைதன்னை, யுழையையொள்ளிய மழுவனைனேத்தி யொற்றியூரிட
த்துறையுமுத்தமனைக், கழைகுலாந்திருநெல்லிலிற் கிழுவனகலிரு
போற்றிய கவியொருபத்தும், விழைபுரிநெஞ்சினரியாவரேயெனினும்
விண்ணுளார்களும் வியப்பவாழ்குரே. (ஙக)

முற்றிற்று.

தெய்வமேதுணை.

சிவமயம்.

திருமயிலாபுரிப்பதிகம்.

நேரிசைவெண்பா.

கீற்றுமெலும்பொருநன் னேரிழையாகும்பெருமை
போற்றுமயிலாபுரியானே - கீற்றுமதிச்
சென்னியனேயுன்னீத் தினமுந்துதிக்குமன்பி
லென்னிதயந் தோய்ந்தரச்செய்யே.

அநுசீர்த்தாழிசைகள்.

நானவரிற்கொடியார் புவியாள்வது தவிரச்செயுமாறு, மீனவ
னிரக்கத்துளள தொர்வல்லவன் மிளிரும்படிசெய்வாய், கூனல்வ
ளைந்தைத் காதினனேயொருகுமரிக்கிடமீந்தாய், வானவரென்ப
னிமாலியமே திருமயிலாபுரியானே. (க)

கஞ்சமலர்த்திருமங்கைசெய் தீவினைகாண்சகியாதுன், செஞ்
சரணத்துணை நம்பிவந்தே னெருசிறிதின்னருட்செய்வாய், குஞ்சர
மொன்றுரித்துப் பூனைத்ரய்கையிற் கொலைவாண்மழுக்கொண்டாய்,
வஞ்சமனத்தினர்க்கடரியாய் திருமயிலாபுரியானே. (உ)

இவ்வுலகத்தினின் மெய்யடியானெனு மேற்றத்தாலின்றே, லவ்
வுலகத்திலினிப் பிறவாநலமருள் வாயெனன்மெய்யோ, செவ்வுருவ
ப்பரஞ் சோதியினேநசை சினமால்விடையூர்வாய், வெவ்வுமனத்தி
னர்க்கோரெளியாய் திருமயிலாபுரியானே. (ங)

என்றன்மனத்தையு நெக்குநெக்காமென விளகச்செயும்பாட,
லுன்றன்மனத்தையொன்னலனாயினு மூருக்காவிதமியாதோ, ரு
ன்றாவில்லெக்கியகைக் கவலேயிருகூருமொருகோவே, மன்றன்மதி
ச்சடைவானவனே திருமயிலாபுரியானே. (ச)

இன்றன்றாம்வருந்தியுன்னருளென்மேலொருசிறிதும், னை
த்தருள் கிற்றிலியித்தகைகின்னிடம்வருவித்தவாரோ, நெய்த்தமர
ர்ச்செழுங் கொன்றையும் வில்வழுகையத் திகழ்சடைமேன, மத்
மெருக்கொடணிந்தவனே திருமயிலாபுரியானே. (ஞ)

பற்பலரிங்கவர்ங்கி நாடியபடியேயடியேனு, மற்பணிப்பில
மிழ்ந்தொழியாதனந்தவே வேண்டுதல்பிழையோ, தற்பரசிற்பரதத்
துவமாகிய தலைவ, சிவசம்போ, மற்படுமுவிலேவுடையாய் திரும
லாபுரியானே. (சு)

வந்தருளெனுமின்மேற் பழிபோட்டே வடவோரனமுதலோ
ர், தந்தவமெய்ப்பட்டசெய்திடினல்லது தமியேன்மகிழ்வேனே, செ
ந்தழலங்கையிற் கொண்டொருமங்கைமுன்னினமாடியசெல்வா, மை
நந்சிலர்க்கு முன்னிலை [illegible]திருமயிலாபுரியானே. (எ)

இந்திரனன்னல மங்கியுண்ணும்படி யிகழ்ந்தானடி யேற்றருப்,
பொந்திவண்கெஞ்சுமென்புன் மொழிகொண்டருணைக்கஞ்செயொ
ணாதோ, பந்தியாய்தொடர் பன்றியின்வானவர்பலரோடுறகாணும்,
மந்திரதத்துவமாகின்றருப் திருமயிலாபுரியானே. (அ)

ஆறுமுகத்தருளாணமுகத்தனுமருமைமகவாரும் பேறுபெ
ற்று யெனையன்னவர் சொற்கொளிற் பிழையெனதிகமாதெ, சூரும
றப் பொருளாயவுபதேசருங் குணமும்பலகொண்டா[illegible]றுப
டாவருட்டனமையனே திருமயிலாபுரியானே. (கூ)

நின்முகமைந்தினுணன்முக நால்வர்தருதியான்மிழ்வுறினும்,
பின்முகமொன்னுல தேயதையென்னது பேருமெனாற்காய், பனமு
கக்கங்கையடைந்தடாடவிப் பரமாவிசைபாடும், வனமுகவீணைய
ணிந்தவனே திருமயிலாபுரியானே. (ம)

தென்புலத்தெய் தினர்தம்மைபுரீட்டருச செய்யுந்திறனல்லும்,
வன்புறுமெய்யருள்வானவனைத் திருமயிலாபுரியானைப், பொன்புரை
ந்தருகெல்லியில் வந்தளபுலவன்புகல்பாட லின்புடைத்தென்றுதிரு
ப்பவரியாவரு மடையாரவலிலையே. (கசு)

முற்றிற்று.

தெய்வமேதுணை.

வ

முருகக்கடவுளே

27

திருமயிலைக்குகன்பதிகம்.

நேரிசைவெண்பா.

அயிலேப்புனைந்த திண்டோளிலங்கிலாளனே
மயிலேக்குகனேவனத்தோர் - குயிலனையா
ளன்பானமகிழ்மொழி லாமுழுகத்தையவெல்
லுன்பாவமதல்லாற் தொடை.

கலிவிருத்தங்கள்.

அடியாரொடுகூடி யருந்தமிழைப்
படமீதுபரப்புநலந்தருவாய்
தொடியாடிய தொள்ளையுடன்குலவும்
வடிவேன்முருகாமயிலேக்குகனே. (க)

அயில்வேலினைநீ தறியாதவர்போல்
வெயிலூடிறு மென்புழுவாக்கிடேல்
கயிலாயபுரிக் கொருகான்முளையா
மயில்வாகனனே மயிலேக்குகனே. (உ)

யானேவுனை யெண்ணிடவல்லவனீ
யேனேர்கிறி தின்ன பிரங்குகிலாய்
தேனேடியமெச்சை மலர்த்தொடையாய்
வானேர்புகழ்வென் மயிலேக்குகனே. (ங)

பெண்மைக்கிடமாகிய பிஞ்ஞகனே
நண்மைப்பொரு ளோதியவாறருள்வாய்
வெண்மைக் குருகேமிளிர்கேதகைசூழ்
வண்மைப்பொழிவார் மயிலேக்குகனே. (ச)

கிள்ளேப்புலவன் கிளர்சொற்புனைநீ
யெள்ளேப் பெறவேனுமிரங்கிலையே
வெள்ளேப்புனலந் தொறும்வீழ்கிதொறுங்
வள்ளேக்கவினுர் மயிலேக்குகனே. (ஞ)

களைபட்டவனென்றலை தொட்டெழுதா
தனைபொறுத்திற்றடியென்றணிவாய்
கனையப்படுங் கமலத்தினும்வால்
வனைகுகதாளிர் சிர்மயிலைக்குகனே. (க)

கனையின்றியகரம நெடுங்கடலின்
றினையங்கு தியக்கமறுத்தருள்வாய்
தனையுய்ந்திடுமா றெளிதந்திடுபுள்
வனையுங்கொடியாய் மயிலைக்குகனே. (எ)

கல்வெணுபுரத்தொருநாதனைநேர்
சொல்வேய்தருதுங்க மெனகருள்வாய்
கல்வேறுபடும் படிகண்டனைதோர்
வல்லிவல்லியுவா மயிலைக்குகனே (அ)

சேட்டையில்வார் திரண்முற்றெழுயத்
தூவட்டிவிதத் தொழிலின்றருள்வாய்
காவட்டகிலங்கதறச் செயுமோர்
மாவட்டவனே மயிலைக்குகனே. (சு)

இத்தாரணியீகைமுதற் பகர்முச்
சித்தாடநர்சிருமணித் தெனையாள்
சத்தாதியமுத்தகை தங்கியதோர்
வததாமரைவா மயிலைக்குகனே. (ஐ)

குருவென்று குலாவுதரியாவருகின்
றிருவென்பதனர்ந்து மயங்குவனே
வருவுந்த தாய வகண்டமதா
மருவுங்குமரா மயிலைக்குகனே. (ஒ)

சொல்லைப்புனையுந் தொழிலெய்தினர்பால்
வல்லைக்கருள்கூர் மயிலைக்குகனே
கெல்லைப்படுகனெனநேடுமவர்க்
கில்லைத்துய ரொன்ப திகத்தினுமே. (ஓ)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

குருவேதுணை.

திருவள்ளுவநாயனார்பதிகம்.

சீரார்மயிலைத் திருவள்ளுவனே
நாரார்தமிழ்வேத நாயனே - யாராலுந்
தீராமகத்தை [illegible]
நேராகக் கண்டுகொண்டேனே.

கலிவிருத்தங்கள்

வில்வம்புனைசடையாரருள் வெள்ளத்திடைமூழ்கி
நல்வந்தனைபுரிவாரென நானென்றவிர்வேனே
கொல்வம்பொழிவாருக் கொருகுருவாமெனநின்றீர்
செல்வம்பொலிமயிலாபுரித் திருவள்ளுவனாரே. (க)

வெஞ்சொற்புலைநூலோர்பலர் வெருளும்படிமுன்னு
ளஞ்சொற்றமிழ்வேதம் பகரறிவிற்சிறிதருள்வீர்
நஞ்சொற்புன மதனூடொரு நல்வாய்மை நவின்றீர்
செஞ்சொற்பெரு மயிலாபுரித் திருவள்ளுவனாரே. (உ)

வேதத்தலையினையலது வேறுள்ளனமியார்
போதத்தினுநீசெய்திய புகழேயொளிர்வதனுந்
கோதற்றுயர்பேரெய்திய குணமேவிடவருள்வீர்
சீதப்பொழின் மயிலாபுரித் திருவள்ளுவனாரே. (ங)

பயமொன்றுமிலாமற்சில பகர்வேனதுபனுவற்
கியமொன்றுமதுரைப்பதற்கிணை யெனநம்பியதனிவீ
ரியமொன்றியநெஞ்சதின ரஞ்சச்செயலருள்வீர்
செயமொன்றியமயிலாபுரித் திருவள்ளுவனாரே. (ச)

அறிவின்பயனீதென்றுல கறியும்படிசொன்னீர்
செறிகின்றவெல்லாமது சேருந்தினமியாதோ
குறியென்றதைநம்பிச்சில கூறித்திரிகின்றேன்
செறியும்பொழின் மயிலாபுரித் திருவள்ளுவனாரே. (ஞ)

கொலைதீதெனவுணரு மருளருகுருவாழுமதருளா
லிலையாகிலெபெறுத்தியு மருள்வீடுமெய்தாதோ
மலைநேர்புயவீரத்தரு மாழ்கப்பொருபுருவச்
சிலையார்மலி மயிலாபுரித் திருவள்ளுவனுரே. (கூ)

காலாலரனங்காள்குழை காதிற்பூனதனமை
மேலாமமரர்கோதிய வியனுர்புகழ்மறவே
னூலாமெனவானுஞ்சில நுவல்கின்றனவினைழவீர்
சேலார்வயல் மயிலாபுரித் திருவள்ளுவனுரே. (எ)

விசையன்பெ[illegible]ருவன்புவி பீதனெனபேரி
தசையுண்கையிலாமற்புரி தருநாள்வரவருள்வீர்
[illegible]சையெல்லாவுள்ளார்பலர் கூறும்புகழுனையீர்
திசைநம்பியமயிலாபுரித் திருவள்ளுவனுரே. (அ)

புவனத்தினை யுயிர்கொல்வினை போய்நல்லருள்வினையிற்
றவமூற்றியதெனநம்புறு தமியேன்மகிழ்வேனெ
மவளக்கிரியெனவாழிரு பாலாதருபெருமைச்
சிவனுற்றுயர்மயிலாபுரித் திருவள்ளுவனுரே. (கூ)

ஞருநால்வர்முனுறும்வாழ்வினி லொருசற்றெனையுற்றுர்த்
பெருநாணிலமும்[illegible]ணைகொள் பிடெய்திடல்செய்வே
னினிதாலுருவத்தோசிவ னென்றுங்கவிகூருந்
திருவண்மலிமயிலாபுரித் திருவள்ளுவனுரே. (ய)

செந்நூல்பயமயிலாபுரித் திருவள்ளுவனுனை
யைந்நூறருவான்வள்ளித னருமைச்சிறுமதலை
பொய்ந்நூலினர் நாணும்படி புகலுந்துதியுணர்வார்
மெய்ந்நூல்குமனெனுமார்வ மிகப்பெற்றமைவாரே. (ரு)

முற்றிற்று.

தெய்வமெதுணை.

வ

ஸ்ரீமன்னாராயணாயநமம்.

திருவல்லிக்கேணிப்பதிகம்.

காப்பு - கலிவிருத்தம்.

அல்லிக்கேணி யமர்ந்தபிரானையாள்
சொல்லிற்றின்பந் தொடர்ந்துவப்பெய்திட
வல்லிச்சேனையன் மாலையமாத்திரம்
புல்லிக்கொண்டவன் பொன்னடிகாவலே.

எண்சீர்விருத்தங்கள்.

காலியினாத்துயருற்றுழலாமற் கற்குடையன் றிருகையிலெடுத்தாய், வாலியதீரவற்றைவதைக்குமம் பையறிக்குமுன் வந்திலையக்தோ, வேலினீண்டொரு கஞ்சனேவென்றாய் வேழமரற்றுமுழுப்படிசொன்னாய், யாலியிற்றுயில்கூர்நெடுமாலே யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (க)

செம்புகர்வேழமெனத்திகழ்பொல்லார்செய்திதாழில்கண்டுதியற்குறுமென்னோ, தெம்புறும்வீரனேகர்பராவசியமெனத்திரியப்புரிவாயோ, நம்புரேவியதாதனுமானுய்ந்தாகமதன்றலைகையடித்தா, யம்புயியோடகல்விண்ணுமளந்தாயல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (ங)

பிஞ்சுமதிச்சடையாடிடவாடும் பிஞ்ஞகனல்கு பெருத்தவரதான், பிஞ்சுமரக்கரனேகரைவென்றாய் மேதினியித்துயர்மேவிடலாமோ, நஞ்சுதவத்தே பேயுபிருண்டாய் ஞாயிராதியர்நாசகினைத்து, ளஞ்சமருச்சுளனுக்கருள்செய்தா யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (ச)

எத்தனைதேவ நிருப்பினுமேயிடர்நீங்கியெடுத்தனையன்றித், தத்தறுமாறுபுரத்துமுன்னாய் சகடுறினேந்தருளாயோ, புத்தமுதும்பர் பெறும்படிசெய்தாய பூதலமுண்டுபுறத்திலுமிழ்ந்தா, யத்தன்வணங்கவிருப்பமளித்தா யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (ஞ)

வேயினுமெல்லியதோளியர்பல்லோர் மிச்சுறவினபம்மினீத்தனரீயார், சேயினிமித்தமுரைத்த சொலெல்லணிச் சிக்கையுனன்புறினீத்திடல்பொய்யோ, தாயினுமிக்குயர்பேர்ருளானே சத்தியமில்ல

வர்தாமறியாதார் பாபிரம்வரயரவிற்றுயில்வானே யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (இ)

புல்லறிவிற்பெரியார்பலர்கூடும் பொய்ச்சபையூடு புலர்ந்தவளுய்யச், சொல்லிதாயகலத்திரணல்குற் தூயவருட்சுவறிற்றெளலாமோ, வல்லமரங்களிரண்டுமுறித்தாய்வாணன்முதற்பலர்வும்பறவென்ரு, யல்லலொழிக்கு மலர்க்கணுளானே யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (ஈ)

காசைமலர்த்துணர் கனிசுரைக்கப்படையும் பவளக்கனிவாயும், பூசைவிருப்புறுதாளகளுமென்புள்ளுமிழ்ந்துபுள்வர்ததுபொய்க்கனவாமோ, வோசைகெடுங்கடலிற்கணபெய்தாயும்பர்தமக்கொருயிர்த்துணையாஞ, யச்சையனேத்துமனிக்கவலரானே யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (உ)

பூனெனக்கபடம் புரிதீயோர் புந்திமருண்டு புலம்புறவென்றிட், கோவிரும்புரினதெனல் கண்டேயுன்சரணிற்புகுமுத்தமனுரோ, மாணவுலத்திடவுங்கணை தொட்டாய்வாலிமனத்துமும்வஞ்சமறுத்தா, யாணையழுத்தலுமங்கெதிர்ன்ரு யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (ஊ)

நானுமும் வஞ்சமுமின்றிநின்மைந்தனுன்மலரற்கூறிக் னனிவானியாறும், பூனவியைந்தவெனெஞ் சமிவண்ணம்புண்படும்வெந்தயர்போகினிகிரி, ணினின்றுகுத்தொருதொண்டன்றுன்பமொழிந்தத்தம்பெருமாறிற், காணவமார்கனகன்றனையட்டா யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (எ)

சிறுபெருதயர்கரமெட்டா லெண்ணுலகத்தை யிரண்டுபடாயத், நீறறுமுணர்க்கியளித்தபினேர்சொற் செப்பியவுண்மைதிகழ்ந்திலனென்ரே, கூறுதமிழ்ச்சடகோபனையன்னூர் கொள்ளையினின்றுரு வியருன்மே, யாறுமிதத்தகமுற்பெருமானே யல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானே. (ஏ)

தெய்வவுலாரோருளாய்மறையாலுஞ் செப்பரிதாகிய சீர்பலகொண்டு, மைவர்களுடெர்ருவல்வணதாளென்றல்லிக்கேணியமர்ந்தபிரானை, மெய்வழிபாடுடையார்மலர்வாழும் வேணுவனத்தில் விளங்கொருதொண்டன், பொய்வளமாற்றினைந்துசொல்பாடம்புண்ணியருக்குயர்புத்தமுதாமே. (ஐ)

முற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.